

วินัยข้าราชการ

หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติ ที่ทางราชการกำหนดให้ข้าราชการจะต้องยึดถือ และปฏิบัติ หรือมองย้อนกลับหมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ข้าราชการแสดงออกมาในทางที่ถูกที่ควรอัน เป็นการควบคุมตนเองให้แสดงพฤติกรรมที่ถูกระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้

จุดมุ่งหมายของการกำหนดให้มีวินัยข้าราชการ เพื่อประโยชน์ของราชการ เพื่อความเจริญ ความสงบ เรียบร้อยของทางราชการ เพื่อให้ราชการดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ และเพื่อชื่อเสียงของทางราชการ ดังนั้นการกระทำของข้าราชการพลเรือนที่ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อจุดมุ่งหมาย การกระทำนั้นก็ไม่ควรจะอยู่ในข่ายผิดวินัย ซึ่งต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

วินัยข้าราชการมีความสำคัญทั้งต่อตัวข้าราชการเอง และงานราชการ ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการจึง มีหน้าที่ที่ต้องเสริมสร้าง พัฒนาให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ตลอดทั้งดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเมื่อมีการกระทำผิดวินัย สำหรับสาเหตุของการกระทำผิด วินัยนั้นมีทั้งสาเหตุภายนอก เช่น ความไม่รู้ ,งานกับคนไม่สมดุลงัน,อุปนิสัยต่าง ๆ ,ตัวอย่างไม่ดี,โอกาสเปิด ช่องล่อใจ, การปล่อยปละละเลยของผู้บังคับบัญชา ,ความขัดแย้งระหว่างบุคคล เป็นต้น ส่วนสาเหตุภายในเช่น ไม่เข้าใจ ,ตามใจ,ไม่ใส่ใจ,ชะล่าใจ,ผลอใจ,ล่อใจ,ไม่มีจิตใจ,จำใจ,เจ็บใจ,ตั้งใจ เป็นต้น

เมื่อมีการกระทำผิดวินัย จะต้องมีการลงโทษทางวินัย ตามพ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือน ไว้ ๕ สถานคือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน ซึ่งตามกฎหมาย ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ กำหนดให้ตัดเงินเดือน ได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน

(๓) ลดเงินเดือน ซึ่งตามกฎหมาย ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ กำหนดให้ลดเงินเดือน ได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

โดยโทษสำหรับข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษ ภาคทัณฑ์ ,ตัดเงินเดือน หรือลด เงินเดือน สำหรับข้าราชการที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษปลดออก หรือไล่ออก สำหรับการว่ากล่าว ตักเตือน และการทำทัณฑ์บน ไม่ใช่โทษทางวินัย

วินัย และการรักษาวินัย ตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ตามรายมาตรา

บทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ข้าราชการต้องรักษาวินัยโดยกระทำการ (พฤติกรรมที่พึงปฏิบัติ) และไม่กระทำการ (พฤติกรรมที่ไม่พึงปฏิบัติ)

โดยพฤติกรรมที่พึงปฏิบัติหรือต้องปฏิบัติหรือให้กระทำการ กำหนดไว้ในมาตรา ๘๑ และมาตร ๘๒ ดังนี้

มาตรา ๘๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ ซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม

คำอธิบายเพิ่มเติม

ซื่อสัตย์ คือ ตรงไปตรงมา,ไม่คดโกง, ไม่หลอกลวง

สุจริต คือ ที่ดีที่ชอบตามคลองธรรม

เที่ยงธรรม คือ ไม่ลำเอียง

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

กรณีที่ ๑ นางจันทร์ฯ พนักงานธุรการ ๕ ปฏิบัติงานฝ่ายพัสดุ มีหน้าที่จัดซื้อจัดจ้าง ได้ดำเนินการจัดซื้อวัสดุ ประเภทแก้วกรวยกระดาษ เป็นเงินจำนวน ๖,๔๒๐ บาท โดยยืมเงินสวัสดิการโรงพยาบาล เพื่อสำรองจ่ายค่าวัสดุดังกล่าว ปรากฏว่านางจันทร์ฯ ไม่ได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปสำรองจ่ายเป็นค่าวัสดุแต่อย่างใด กลับนำเงินไปให้ญาติของตนยืมไปใช้ เมื่อถึงกำหนดส่งใช้เงินยืม จึงไม่มีหลักฐาน ที่จะส่งใช้เงินคืน เมื่อผู้บังคับบัญชาทวงถามจึงนำเงินจำนวน ๖,๔๒๐ บาท มาคืน

พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน (ตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕)

กรณีที่ ๒ นางอารี ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๕ รับผิดชอบงานด้านการเงิน บัญชีและพัสดุและงานสาธารณสุขมูลฐานของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห้ร้อง นางอารี ได้วางฎีกาเบิกเงินงบประมาณงานสาธารณสุขมูลฐาน เพื่อจ่ายให้กับศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) ของอำเภอโห้ร้อง จำนวน ๔๔ หมู่บ้าน เป็นเงินรวม ๓๓๐,๐๐๐ บาท เมื่อนางอารี ได้รับเช็คเงินดังกล่าวมาจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแล้วก็นำเข้าบัญชีของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอแล้วออกเช็คส่งจ่ายในชื่อของนางอารีหรือผู้ถือ จากนั้นนางอารี ได้นำเช็คไปเบิกและรับเงินจำนวนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๓ แล้วนำมาเก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานของตนซึ่งเป็นโต๊ะเหล็ก ๔ ลิ้นชัก มีกุญแจติดอย่างแน่นหนาเนื่องจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห้ร้องไม่มี ตู้নিরภัยเก็บรักษาเงิน เมื่อนางอารี ได้รับสมุดคู่ฝากของ ศสมช มาครบถ้วนแล้วก็มิได้ดำเนินการนำเงินฝากเข้าบัญชีในเวลาอันควร คือ ได้นำเงินเข้าบัญชีในระหว่างวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๓ เหตุที่นำเงินเข้าบัญชีล่าช้าเนื่องจากในช่วงนั้นสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้เร่งรัดการจัดทำบัตรผู้มีรายได้น้อยประเภทต่างๆ ให้เสร็จสิ้นภายในสิ้นเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๓ ซึ่งนางอารี มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำบัตรดังกล่าวจึงได้ดำเนินการจัดทำบัตรให้ทันเวลาก่อนโดยยังมิได้นำเงินเข้าบัญชีให้กับ ศสมช. อีกทั้งได้นำเงินบางส่วนไปสำรองจ่ายในการอบรมโครงการป้องกันไข้เลือดออกและจ่ายค่าวัสดุสำนักงานของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห้ร้อง และนำเงินในส่วนที่เหลือทยอยจ่ายให้ ศสมช. ของหมู่บ้านแต่ละแห่งจนครบถ้วน ทั้งนี้ในการจัดทำบัญชีของนางอารี มิได้มีการจัดทำสมุดเงินสดและลงรายการให้ครบถ้วนในทะเบียนคุมเงินงบประมาณเพื่อเป็นหลักฐานให้สามารถตรวจสอบได้และการฝากถอนเงินงบประมาณของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห้ร้อง นางอารี จะถือและปฏิบัติมาตลอดว่าเมื่อมีการฝากก็จะเบิก

ออกมาจากบัญชีทั้งหมดเพื่อให้บัญชีคงเหลือเป็นศูนย์และส่วนมากจะเบิกในนามของนางอารี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการเงินและบัญชี กรณีจึงยังไม่มีพยานหลักฐานที่จะชี้ชัดได้ว่านางอารีได้นำเงินที่เบิกออกมาจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท ไปหมุนเวียนใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวอันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่น่าเชื่อว่านางอารี ได้ดำเนินการไปตามความเข้าใจและแนวปฏิบัติที่เคยปฏิบัติมาโดยไม่มีเจตนาทุจริต ซึ่งการกระทำของนางอารี เป็นการไม่ถือปฏิบัติตามข้อ ๑๘ และข้อ ๓๕ แห่งระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ พ.ศ.๒๕๒๐ ข้อ ๕๔ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ.๒๕๒๐

พฤติกรรมของนางอารี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรมและฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของทางราชการ จึงมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนางอารี จำนวน ๑ ขั้น

กรณีที่ ๓ นายทะเยอทะยาน ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัย ปฏิบัติงานที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอใจ รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบ จังหวัดอุบลราชธานี อยากรับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ (๑ ขั้น) จึงไปขอร้องให้ นายปิ่นป่วน สาธารณสุขอำเภอใจ ให้เสนอชื่อตนเป็นผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ ตอนแรกขอร้องไม่สำเร็จเพราะนายปิ่นป่วนใจยังแข็ง ต่อมาเมื่อที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบของสาธารณสุขอำเภอใจไม่ได้มีมติให้เสนอรายชื่อนายทะเยอทะยานเป็นผู้ที่สมควรได้รับการเลื่อนขั้นกรณีพิเศษครั้งนี้ด้วย นายทะเยอทะยานจึงได้พยายามขอร้องนายปิ่นป่วนอีกครั้งจนนายปิ่นป่วนยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยเสนอรายชื่อนายทะเยอทะยานเป็นผู้ที่สมควรได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษแทน นางตรอบซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาความดี ๓ความชอบ ให้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ จนจังหวัดอุบลราชธานีมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนนายทะเยอทะยานสมดังความต้องการ และเพื่อไม่ให้ใครรู้ว่าตัวเองได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ เมื่อได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษแล้ว ก่อนส่งคำ สั่งไปให้โรงพยาบาลใจเบิกจ่ายเงินเดือนอัตราใหม่ นายทะเยอทะยานซึ่งมีหน้าที่ดำ เนินการดังกล่าว ยังได้ลอบข้อความว่า “ข้อ ๘” ในบัญชีแนบท้ายคำ สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนของตนอันหมายถึงได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ (๑ ขั้น) ออกไปอีกด้วย

การกระทำของนายทะเยอทะยานเป็นเรื่องที่ทำให้เสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของตนเอง กระทบต่อขวัญและกำลังใจของเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนความเชื่อถือของระบบคุณธรรมกรณีเป็นกระทำ ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำ การใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕ % เป็นเวลาหนึ่งเดือน

มาตรา๘๒ (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

คำอธิบายเพิ่มเติม

กฎหมาย และระเบียบของทางราชการที่กำหนดให้มีอำนาจ/หน้าที่

กฎหมาย, กฎ

กฎหมาย หรือ กฎ ใดก็ได้ ที่กำหนด “อำนาจ หรือ หน้าที่” ไว้ เช่น กำหนดให้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่/หน้าที่ราชการ ระเบียบของทางราชการ ต้องเป็นระเบียบเฉพาะ เช่น ระเบียบ การเงิน/พัสดุ ที่กำหนด “หน้าที่” ไว้

เช่นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ

ข้อ ๗๑ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ตรวจรับพัสดุ ณ ที่ทำการของผู้ใช้พัสดุนั้น หรือสถานที่ซึ่งกำหนดไว้ในสัญญาหรือ ข้อตกลงการตรวจรับพัสดุ ณ สถานที่อื่น ในกรณีที่ไม่มีสัญญาหรือข้อตกลง จะต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าส่วน ราชการก่อน

(๔) เมื่อตรวจถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้รับพัสดุไว้และถือว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้ส่งมอบพัสดุ ถูกต้องครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างนำพัสดุนั้นมาส่ง แล้วมอบแก่เจ้าหน้าที่พัสดุพร้อมกับทำใบตรวจ รับโดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐานอย่างน้อยสองฉบับมอบแก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้าง ๑ ฉบับ และเจ้าหน้าที่พัสดุ ๑ ฉบับ เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลังและรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการ ทราบ

ในกรณีที่เห็นว่าพัสดุที่ส่งมอบ มีรายละเอียดไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาหรือข้อตกลง ให้รายงานหัวหน้าส่วนราชการผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ เพื่อทราบหรือสั่งการ แล้วแต่กรณี

(๕) ในกรณีที่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างส่งมอบพัสดุถูกต้องแต่ไม่ครบจำนวน หรือส่งมอบครบ จำนวน แต่ไม่ถูกต้องทั้งหมด ถ้าสัญญาหรือข้อตกลงมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้ตรวจรับไว้เฉพาะจำนวนที่ ถูกต้อง โดยถือปฏิบัติตาม (๔) และโดยปกติให้รับรายงานหัวหน้าส่วนราชการเพื่อแจ้งให้ผู้ขายหรือผู้รับจ้าง ทราบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันตรวจพบ แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิ์ของส่วนราชการที่จะปรับผู้ขายหรือผู้รับจ้างใน จำนวนที่ส่งมอบไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้องนั้น

(๖) การตรวจรับพัสดุที่ประกอบกันเป็นชุดหรือหน่วย ถ้าขาดส่วนประกอบอย่างใดอย่าง หนึ่งไปแล้วจะไม่สามารถใช้งานได้โดยสมบูรณ์ ให้ถือว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างยังมิได้ส่งมอบพัสดุนั้น และโดยปกติ ให้รับรายงานหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อแจ้งให้ผู้ขายหรือผู้รับจ้างทราบภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่ตรวจพบ

(๗) ถ้ากรรมการตรวจรับพัสดุบางคนไม่ยอมรับพัสดุ โดยทำความเห็นแย้งไว้ ให้เสนอ หัวหน้าส่วนราชการเพื่อพิจารณาสั่งการ ถ้าหัวหน้าส่วนราชการสั่งการให้รับพัสดุนั้นไว้ จึงดำเนินการตาม (๔) หรือ (๕) แล้วแต่กรณี

ความผิดเกี่ยวกับการตรวจรับพัสดุ/ตรวจรับการจ้าง

๑. ไม่ยอมทำหน้าที่ตรวจรับพัสดุ/ตรวจรับการจ้าง

- ผิดฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบฯ

- ผิดฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา

๒. พบว่าของไม่มี/ไม่ครบ/ไม่ถูกต้อง ไม่ยอมรายงาน/ทำความเห็นแย้ง

- ผิดฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบฯ

ระเบียบแบบแผนของทางราชการ

“แบบแผน” คือขนบธรรมเนียมที่กำหนดไว้ หรือ เคยประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมา

๑. เป็นระเบียบแบบแผนของทางราชการทั่วไป

๒. กำหนดหน้าที่ทั่วไปที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม

๓. ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

เช่น ระเบียบลงชื่อมาปฏิบัติราชการ/เวลาทำงาน/ระเบียบการลา/ระเบียบเกี่ยวกับรถราชการ

การสวมหมวกกันน็อก/คาดเข็มขัดนิรภัย/ ระเบียบการแต่งกาย/ระเบียบบ้านพัก

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

กรณีที่ ๑ นางสาวทพฯ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ทำหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงิน ค่าบริการทางการแพทย์ตามโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค เมื่อเสร็จสิ้นการรับเงินประจำวันแต่ละวันแล้ว จะต้องนำเงินสดพร้อมต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงิน ไปมอบให้นางอัมพวาท ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบและรับมอบเงิน ประจำวัน ทำการตรวจสอบความถูกต้องและลงนามกำกับด้านหลังใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้ายของ แต่ละวัน นางสาวทพฯ ได้นำส่งเงินที่รับไว้จากผู้มารับบริการเพียงบางส่วน พร้อมกระดาดชดรายละเอียดการรับเงินเท่า จำนวนที่นำส่ง โดยไม่ได้นำต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงินไปแสดงเพื่อให้นางอัมพวาท ตรวจสอบความถูกต้อง ส่วนนางอัมพวาท ก็ได้เรียกดูต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงิน จากการตรวจสอบพบว่า นางสาวทพฯ ไม่ได้ นำส่งเงินตามใบเสร็จรับเงินฉบับละ ๓๐ บาท เล่มละ ๑๐๐ ฉบับ รวม ๒๙ เล่ม เป็นเงินทั้งสิ้น ๘๖,๘๕๐ บาท นางสาวทพฯ อ้างว่านำไปช่วยเหลือบิดามารดา และภายหลังจากเงินจำนวนดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ยมาคืนให้ทาง ราชการแล้ว พฤติกรรมของนางสาวทพฯ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แม้ว่า ภายหลังจากจะนำเงินมาคืนครบถ้วนแล้วก็ไม่ทำให้พ้นจากความรับผิดชอบได้ ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ และ ต้องถูกดำเนินคดีอาญาอีกด้วย

ส่วนนางอัมพวาท ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบและรับมอบเงินประจำวัน ไม่ได้ทำการตรวจสอบหรือ ขอเรียกดูต้นขั้วสำเนาใบเสร็จรับเงินในแต่ละวันจากนางสาวทพฯ จนเป็นเหตุให้มีการทุจริตเกิดขึ้น เป็นการไม่ ปฏิบัติตามข้อ ๑๙ และ ข้อ ๒๐ แห่งระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการรับเงินและออกใบเสร็จรับเงินของ สถานบริการ ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๒๗ พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

นอกจากนี้ นายสงครามฯ หัวหน้าฝ่ายการเงินและพัสดุ ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ ไม่กำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายอย่างเคร่งครัด เป็นเหตุให้เกิดการทุจริตและ ทางราชการได้รับความเสียหาย พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ ของทางราชการ ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๒ นายลพฯ ตำแหน่งนายแพทย์ ๘ และนายวานรฯ ตำแหน่งวิศวกรไฟฟ้า ได้รับแต่งตั้งให้ เป็นประธานกรรมการ และกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาในการจัดซื้อระบบโทรศัพท์ อัดโนมัตพร้อม ติดตั้ง ในการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อจัดซื้อกำหนดว่า ระบบโทรศัพท์ดังกล่าว แต่ละ spc-pabx ต้องมี microprocessor ๓๒ bit แต่นายลพฯ และนายวานรฯ ได้มีความเห็นให้สั่งซื้อระบบโทรศัพท์อัดโนมัตจาก บริษัทแห่งหนึ่ง ซึ่งมี microprocessor ๘ bit ในแต่ละ spc-pabx ซึ่งต่างจากที่กำหนดคุณสมบัติไว้ถึง ๔ เท่า และเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในการทำงานโดยเฉพาะการประมวลผลข้อมูล โดยนายวานรฯกลับมี ความเห็นว่า คุณลักษณะดังกล่าวเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อยในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญ จึงร่วมกันลงนามใน บันทึกรายงานพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด โดยระบุว่าคณะกรรมการพิจารณาประกวดราคาได้ ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา และรายละเอียดในคุณลักษณะของสิ่งของแล้ว ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ทุกประการ เป็นเหตุให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้สั่งซื้อ แม้ว่าราคาที่ซื้อจะต่ำกว่าราคาประมาณการ เป็น เงินจำนวน ๓๐๒,๙๙๗ บาท แต่การกระทำของนายลพฯ และนายวานรฯ เป็นการไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๕๐ (๑) ,

(๒) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ เป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ได้รับโทษภาคทัณฑ์ ทั้ง ๒ ราย

กรณีที่ ๓ นายจ่ายตายน ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๖ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสถานีอนามัย ได้ดำเนินการจ้างนางสมใจ เป็นลูกจ้างชั่วคราวตำแหน่งคนงาน ใ ให้มีหน้าที่ทำความสะอาดทั่วไปมีกำหนดตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘ นางสมใจ ได้มาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ จนถึงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๗ และในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๗ นางสมใจ ไม่ได้มาทำงานที่สถานีอนามัย เพราะได้งานใหม่ นายจ่ายตายน ทราบเรื่องดังกล่าวในตอนบ่ายของวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๗ และคิดว่าในวันรุ่งขึ้น (วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๗) จะมีผู้มารับบริการที่สถานีอนามัยเป็นจำนวนมาก และเห็นว่าสถานีอนามัยมีความสกปรก และเครื่องมือแพทย์ต่างๆยังไม่ได้ทำความสะอาดเป็นจำนวนมาก หากปล่อยทิ้งไว้จะทำให้เกิดผลเสียต่อประชาชนผู้มารับบริการ อาจทำให้เกิดการติดเชื้อได้ นายจ่ายตายนจึงได้ให้นางบุญ มาทำงานแทนนางสมใจ โดยผลการตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๘ นายจ่ายตายน อ้างว่าหากจะทำเรื่องว่าจ้างลูกจ้างคนใหม่เกรงว่าไม่ทันและนายจ่ายตายน ได้ทำการเบิกเงินค่าจ้างจากโรงพยาบาลชุมชนในนามของนางสมใจตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๘ ทั้งๆที่นางสมใจ ไม่ได้มาทำงานแล้วนำมาจ่ายเป็นค่าจ้างให้แก่ นางบุญ โดยไม่ได้ดำเนินการจ้างนางบุญ ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการและเงื่อนไขการจ่ายเงินบำรุงเพื่อเป็นค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวหรือลูกจ้างรายคาบของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๔๕

พฤติกรรมของนายจ่ายตายน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาล และฐานไม่รายงานต่อผู้บังคับบัญชาหรือปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือเป็นรายงานเท็จ จึงมีคำสั่งลงโทษ ตัดเงินเดือน นายจ่ายตายน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๔ นางอารี ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๕ รับผิดชอบงานด้านการเงินบัญชีและพัสดุและงานสาธารณสุขมูลฐานของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห้ร้อง นางอารี ได้วางฎีกาเบิกเงินงบประมาณงานสาธารณสุขมูลฐาน เพื่อจ่ายให้กับศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) ของอำเภอโห้ร้อง จำนวน ๔๔ หมู่บ้าน เป็นเงินรวม ๓๓๐,๐๐๐ บาท เมื่อนางอารี ได้รับเช็คเงินดังกล่าวมาจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแล้วก็นำเข้าบัญชีของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอแล้วออกเช็คส่งจ่ายในชื่อของนางอารีหรือผู้ถือ จากนั้นนางอารี ได้นำเช็คไปเบิกและรับเงินจำนวนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๓ แล้วนำมาเก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานของตนซึ่งเป็นโต๊ะเหล็ก ๔ ลิ้นชัก มีกุญแจติดอย่างแน่นหนาเนื่องจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห้ร้องไม่มี ตู้নিরภัยเก็บรักษาเงิน เมื่อนางอารี ได้รับสมุดคู่ฝากของ ศสมช มาครบถ้วนแล้วก็มิได้ดำเนินการนำเงินฝากเข้าบัญชีในเวลาอันควร คือ ได้นำเงินเข้าบัญชีในระหว่างวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๓ เหตุที่นำเงินเข้าบัญชีล่าช้าเนื่องจากในช่วงนั้นสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้เร่งรัดการจัดทำบัตรผู้มีรายได้น้อยประเภทต่างๆ ให้เสร็จสิ้นภายในสิ้นเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๓ ซึ่งนางอารี มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำบัตรดังกล่าวจึงได้ดำเนินการจัดทำบัตรให้ทันเวลาก่อนโดยยังมิได้นำเงินเข้าบัญชีให้กับ ศสมช. อีกทั้งได้นำเงินบางส่วนไปสำรองจ่ายในการอบรมโครงการป้องกันไข้เลือดออกและจ่ายค่าวัสดุสำนักงานของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห้ร้อง และนำเงินในส่วนที่เหลือทยอยจ่ายให้ ศสมช. ของหมู่บ้านแต่ละแห่งจนครบถ้วน ทั้งนี้ในการจัดทำบัญชีของนางอารี มิได้มีการจัดทำสมุดเงินสดและลงรายการให้

ครบถ้วนในทะเบียนคุมเงินงบประมาณเพื่อเป็นหลักฐานให้สามารถตรวจสอบได้และการฝากถอนเงินงบประมาณของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอโห้ร้อง นางอารี จะถือและปฏิบัติตามตลอดว่าเมื่อมีการฝากก็จะเบิกออกมาจากบัญชีทั้งหมดเพื่อทำให้บัญชีคงเหลือเป็นศูนย์และส่วนมากจะเบิกในนามของนางอารี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการเงินและบัญชี กรณีจึงยังไม่มีพยานหลักฐานที่จะชี้ชัดได้ว่านางอารีได้นำเงินที่เบิกออกมาจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท ไปหมุนเวียนใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวอันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่นำเชื่อว่านางอารี ได้ดำเนินการไปตามความเข้าใจและแนวปฏิบัติที่เคยปฏิบัติมาโดยไม่มีเจตนาทุจริต ซึ่งการกระทำของนางอารี เป็นการไม่ถือปฏิบัติตามข้อ ๑๘ และข้อ ๓๕ แห่งระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอ พ.ศ.๒๕๒๐ ข้อ ๕๔ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ.๒๕๒๐

พฤติกรรมของนางอารี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรมและฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของทางราชการ จึงมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนนางอารี จำนวน ๑ ขั้น

กรณีที่ ๕ นายบารมี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๘ และนายใหญ่ ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจรับการจ้างก่อสร้างอาคารสถานีอนามัยและบ้านพักข้าราชการ โดยมีนายดำ นายช่างโยธาของเทศบาล เป็นผู้ควบคุมงานและเป็นกรรมการตรวจการจ้างด้วย นายดำ มิได้จัดทำและรายงานบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมประจำวันส่งให้นายบารมีและนายใหญ่ทราบ และเมื่อผู้รับจ้างส่งมอบงาน นายดำ ได้ลงลายมือในใบส่งมอบงานของผู้รับจ้างว่างานแล้วเสร็จ จากนั้นนายบารมี นายใหญ่ และนายดำ ได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้างรับรองว่างานแล้วเสร็จถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาทุกประการ ต่อมาได้มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการก่อสร้างและจากการตรวจสอบพบว่ามีการก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาจ้างจำนวนหลายรายการ และไม่ได้มีการหักค่าทดสอบดินและค่าเสาเข็มจากเงินค่างานในงวดที่ ๑ รวมเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ระหว่างการสอบสวนนายบารมี ได้แจ้งให้ผู้รับจ้างนำเงินค่าทดสอบดินและค่าเสาเข็มส่งคืนซึ่งผู้รับจ้างได้นำเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท มาส่งคืนทางราชการ และจากการสอบสวนไม่ปรากฏหลักฐานว่าการกระทำของบุคคลดังกล่าวเป็นการปฏิบัติเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้

พฤติกรรมของนายบารมีและนายใหญ่ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่งลงโทษปลดนายบารมีและนายใหญ่ ออกจากราชการ

กรณีที่ ๖ นางสาวมุกดาฯ นักวิชาการสาธารณสุข รับผิดชอบงานด้านยาเสพติด ได้ขออนุมัติผู้บังคับบัญชาจัดอบรมโครงการคลินิกอดบุหรี่ด้านยาเสพติด เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ได้ปรับเปลี่ยนงบประมาณค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มจากที่เสนอขออนุมัติไว้ จำนวน ๑,๒๐๐ บาท /แห่ง เป็น ๕๐๐ บาท/แห่งและขยาย

พื้นที่การดำเนินการตามโครงการจาก ๖๖ แห่ง เป็น ๘๕ แห่ง โดยไม่รายงานผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ความเห็นชอบ ทำให้การดำเนินการไม่เป็นไปตามโครงการที่ได้รับอนุมัติ พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๗ นายกำแพงฯ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ ได้ลงนามในบันทึกขออนุมัติจ้างทาสีอาคารโรงพยาบาล ปรากฏว่าในวันที่ลงนามอนุมัติ ผู้รับจ้างได้ดำเนินการเสร็จแล้วและได้ขอเบิกเงินค่าจ้างแล้ว เมื่อทราบเรื่อง นายกำแพงฯ จึงสั่งการให้เจ้าหน้าที่พัสดุทำเอกสารขออนุมัติจ้างย้อนหลัง และให้กรรมการตรวจรับพัสดูลงนามรับพัสดุ เพื่อเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างในวันเดียวกัน

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๘ นายเลยฯ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ได้รับอนุญาตให้ใช้รถราชการ หลังจากปฏิบัติหน้าที่ราชการเสร็จแล้ว ได้นำรถยนต์คันดังกล่าว ไปใช้ในกิจส่วนตัวโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา แต่ไม่ปรากฏว่ารถยนต์ราชการได้รับความเสียหายหรือเกิดอุบัติเหตุแต่อย่างใด

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๙ นายบรรจบฯ เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๖ กรรมการเก็บรักษาเงิน มีหน้าที่เก็บรักษาเงิน จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และจัดทำบัญชีของสถานีอนามัย ไม่ดำเนินการจัดทำบัญชีให้เป็นไปตามระเบียบ บันทึกบัญชีเงินสดบางรายการโดยไม่อ้างเล่มที่ เลขที่ ในใบเสร็จรับเงิน ออกใบเสร็จรับเงินแล้วไม่ลงรับเข้าบัญชีเงินสดทั้งจำนวน หรือไม่ลงในวันที่รับเงินทั้งหมด โดยส่วนที่เหลือจะลงรับในวันถัดมา เป็นเหตุให้เงินขาดบัญชีจำนวน ๑,๙๗๓ บาท เมื่อทราบว่าเงินขาดบัญชีจึงขอใช้เงินดังกล่าว

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และฐานรายงานเท็จ ได้รับ โทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๑๐ นายแพทย์ประหยัด รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง ได้สั่งการให้ นายรักชาติ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ดำเนินการสั่งซื้อสิ่งจ้างและก่อสร้างปรับปรุงต่อเติมอาคารผู้ป่วย ห้องทำงาน ด้วยเงินบำรุง โดยสั่งการด้วยวาจา ด้วยวิธีตกลงราคา ในลักษณะแบ่งซื้อแบ่งจ้าง เพื่อให้อยู่ในวงเงินที่มีอำนาจตามที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัด โดยไม่มีแผนงานหรือรายละเอียดของพัสดุที่จะซื้อหรือจ้าง รวมทั้งประมาณราคากลางหรือราคามาตรฐาน เป็นเหตุให้

สถานะเงินบำรุงของโรงพยาบาลติดลบต่ำกว่ายอดเงินบำรุงคงเหลือ โดยค้างชำระหนี้ค่ายาและเวชภัณฑ์ ประมาณ ๕ ล้านบาท และเจ้าหน้าที่ค่ายาและเวชภัณฑ์ได้มีหนังสือทวงหนี้ที่ค้างชำระ หากไม่เช่นนั้นก็จะไม่จำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ให้แก่โรงพยาบาลอีกต่อไป ซึ่งหนี้ค้างชำระดังกล่าว เกิดจากการที่นายแพทย์ ประหยัด ได้นำเงินบำรุงไปจัดซื้อครุภัณฑ์และปรับปรุงต่อเติมอาคาร ห้องทำงานต่าง ๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๕ นับแต่ปีแรกที่เข้าโครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค จนกระทั่งถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ เป็นเงินจำนวนมาก ทำให้โรงพยาบาลไม่มีเงินบำรุงคงเหลือเพียงพอที่จะชำระหนี้ค่ายาและเวชภัณฑ์ได้ โดยที่มีลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเงินบำรุงว่า ควรบริหารจัดการเงินบำรุง เพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการบริการทางการแพทย์ ค่ายาและเวชภัณฑ์ เป็นลำดับแรก การนำเงินบำรุงไปใช้จ่ายในการปรับปรุงอาคารสถานที่และจัดซื้อครุภัณฑ์เป็นจำนวนมาก เกินความจำเป็นที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนจนเป็นเหตุให้เงินบำรุงขาดสภาพคล่อง ก่อให้เกิดผลกระทบในการให้บริการรักษาพยาบาลแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ข้อ ๒๒ วรรคสองและ ข้อ ๒๗ (๒) (๓) และระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริหารในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๔

พฤติกรรมของ นายแพทย์ประหยัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาล และนายรักชาติ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ลงโทษตัดเงินเดือนนายแพทย์ประหยัด จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน ส่วน นายรักชาติ ลงโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๑๑ นางร่ำรวย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงิน มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินและเงินสวัสดิการข้าราชการของข้าราชการ ได้เขียนเช็คธนาคารกรุงไทย สั่งจ่ายข้าราชการพยาบาล เป็นค่ารักษาพยาบาลของบิดา นายทองแท้ เลขที่ CH.A ๐๐๐๒๒๘๔ จำนวน ๑๑,๐๕๗ บาท แต่ปรากฏว่า นางร่ำรวย เขียนเช็คสั่งจ่ายชื่อ นายทองแท้ แต่มิได้ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ในเช็คฉบับดังกล่าว โดยมีเจตนาเพื่อจะให้ นายทองแท้ มอบฉันทะหรือสลักหลังเช็คเพื่อที่ตนเองจะขอหักหนี้รายเดือนพร้อมดอกเบี้ยเงินกู้ ซึ่งนายทองแท้ เป็นหนี้ นางร่ำรวย จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (สัญญาเงินกู้กำหนดชำระเงินต้น เดือนละ ๕,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อเดือน) แต่ นายทองแท้ ไม่ยินยอมให้หักเงินและจะขอรับเช็คเพื่อไปขึ้นเงินที่ธนาคารเอง นางร่ำรวย บ่ายเบี่ยงและประวิงเวลา ไม่ยอมส่งมอบเช็คให้แก่ นายทองแท้ จนกระทั่งต่อมา นายทองแท้ ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ทำให้ นางร่ำรวย ส่งมอบเช็คฉบับดังกล่าวให้แก่ นายพานทองแท้ ซึ่งเป็นบิดาของ นายทองแท้ แทนที่จะส่งมอบเช็คให้แก่ นายทองแท้ เพราะไม่พอใจที่ นายทองแท้ ไม่ยอมให้หักหนี้เงินกู้และยังไปร้องเรียนต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดด้วย

พฤติกรรมของ นางร่ำรวย เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ แต่มีเหตุให้งดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาเห็นว่า การทำทัณฑ์บน นางรำรวย ยังไม่เหมาะสมแก่กรณี ความผิดและระดับโทษ เนื่องจากพยานหลักฐานชี้ชัดว่า นางรำรวย มีเจตนาหน่วงเหนี่ยวและประวิงเวลา ไม่ยอมส่งมอบเช็คให้แก่ นายทองแท้ เพื่อจะหักหนี้เงินกู้และดอกเบี้ย โดยที่ตนเองมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับจ่ายเงินและเขียนเช็คส่งจ่าย เป็นการอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ แม้ว่า นายทองแท้ จะเป็นหนี้เงินกู้ นางรำรวย แต่ก็ไม่อาจหักกลบลบหนี้กันได้ หากไม่ได้รับความยินยอม ประกอบกับการที่เขียนเช็คส่งจ่าย โดยมีได้ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” โดยเจตนาเพื่อจะให้ตนเองหรือผู้อื่นสามารถนำเช็คไปขึ้นเงินสดและหักเงินไว้ได้ ประกอบกับที่ผ่านมา นางรำรวย มีพฤติกรรมในลักษณะนี้กับข้าราชการ อื่น ๆ แต่ไม่มีบุคคลใดกล้าร้องเรียน เนื่องจากเกรงว่าจะไม่ได้รับความสะดวกในกรณีที่ต้องติดต่อกับราชการกับ นางรำรวย จึงให้เพิ่มโทษ นางรำรวยเป็นตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๑๒ นายแพทย์รวดเร็ว ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน ได้ลงนามบันทึกการขออนุมัติสั่งจ้าง ทาสีอาคารโรงพยาบาล ในวงเงิน ๙๘,๘๐๖ บาท แต่ปรากฏว่าในวันลงนามนั้น ผู้รับจ้างได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วและขอเบิกเงินค่าจ้าง จากการที่นายแพทย์รวดเร็วได้สั่งการด้วยวาจาให้ นายสมยอม ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ดำเนินการไปก่อนหน้านั้นประมาณหนึ่งเดือน เมื่อผู้รับจ้างได้ทาสีอาคารเสร็จและขอเบิกเงินค่าจ้าง จึงสั่งการให้ นางสาวระเบียบ เจ้าหน้าที่พัสดุ จัดทำหลักฐานการขออนุมัติจ้างย้อนหลัง เพื่อให้กรรมการตรวจรับพัสดุลงนามตรวจรับและเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างในวันเดียวกัน แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่พัสดุ (นางสาวระเบียบ) ได้ทักท้วงและไม่ยินยอมจัดทำหลักฐานการจ้างย้อนหลัง ทำให้ นายสมยอม เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ เป็นผู้จัดทำหลักฐานการขออนุมัติย้อนหลังแทน เพื่อส่งให้กรรมการตรวจรับดำเนินการต่อไปได้ ต่อมา นางสาวระเบียบ เกรงกลัวว่าหากไม่ลงนามในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ จะทำให้ไม่อาจทำงานร่วมกับ นายแพทย์รวดเร็ว ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ ซึ่งยินยอมปฏิบัติตามคำสั่งของนายแพทย์รวดเร็ว จึงได้ดำเนินการจัดทำเอกสารการจ้างและลงนามในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุดังกล่าว

พฤติกรรมของ นายแพทย์รวดเร็ว ผู้อำนวยการโรงพยาบาล นายสมยอม เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ และนางสาวระเบียบ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ ลงโทษภาคทัณฑ์ นายแพทย์รวดเร็ว และนายสมยอม ส่วนนางสาวระเบียบ ให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

กรณีที่ ๑๓ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่า นายแพทย์ ก. และนายแพทย์ ข. โรงพยาบาลชุมชน เบิกเงินค่าล่วงเวลาเป็นเท็จ มิได้ปฏิบัติงานจริง แต่ได้ไปปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลเอกชน จากการตรวจสอบเอกสารการเบิกเงินค่าตอบแทนการทำงานนอกเวลาราชการ บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่พบว่า นายแพทย์ ก. และนายแพทย์ ข. ลงเวลาปฏิบัติราชการ ทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการแต่อย่างใด มีเพียงคำสั่งโรงพยาบาลฯ ที่กำหนดให้แพทย์

ปฏิบัติงานในแต่ละวันว่าแพทย์คนใดต้องปฏิบัติงานในเวลาราชการและนอกเวลาราชการเท่านั้น โดยเห็นว่าไม่มีหลักฐานให้ตรวจสอบว่า นายแพทย์ ก.และนายแพทย์ ข.ได้การปฏิบัติราชการนอกเวลาราชการจริง เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๓๕ ข้อ ๑๑ ที่กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการในสังกัดและระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๓๔ และไม่ชอบด้วยหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค ๐๕๐๒/ว ๑๐๓๕๓ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๑๗ เรื่องหลักฐานการจ่ายเงินของส่วนราชการ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินฯ จึงแจ้งให้โรงพยาบาลเรียกเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการคืนจากบุคคลทั้งสอง ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๓๙ - เมษายน ๒๕๔๐ รวมเป็นเงิน ๓๓๑,๒๐๐ บาท และขอให้ผู้บังคับบัญชาของแพทย์ทั้งสองดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการทางวินัยต่อไปด้วย

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินฯ ผลการสอบสวนไม่ปรากฏหลักฐานว่าแพทย์ทั้งสองได้ลงลายมือชื่อปฏิบัติงานทั้งในเวลาและนอกเวลาราชการ แต่จากหลักฐานอื่น เช่น พยานบุคคล บัตรตรวจโรคคนไข้นอกเวลาราชการ เห็นว่าแพทย์ทั้งสองจะตรวจคนไข้หลังเลิกงานตอนเย็นเป็นประจำจนถึงประมาณสองทุ่มก็จะกลับบ้านพัก หากมีคนไข้มารับการรักษาที่เกินความสามารถเจ้าหน้าที่พยาบาล ก็จะไปตามแพทย์ที่บ้านพัก น่าเชื่อว่าแพทย์ได้อยู่ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการจริงและมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนตามข้อบังคับของกระทรวงสาธารณสุข ส่วนกรณีการไม่ลงชื่อปฏิบัติราชการทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการและตามหลักฐานการเบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังกำหนด ของ นายแพทย์ ก.และนายแพทย์ ข. เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามธรรมเนียมของทางราชการ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากบุคคลทั้งสองไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน และได้ปฏิบัติราชการเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ จึงงดโทษ โดยให้ว่ากล่าวตักเตือน

มาตรา๒(๓)ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

กรณีที่ ๑ นายสุรินทร์ฯ หัวหน้าสถานีอนามัย ในวันทำการปกติจะไม่เคยปฏิบัติงานบนสถานีอนามัย โดยบอกกับผู้ใต้บังคับบัญชาว่าออกท้องที่เพื่อประสานราชการกับผู้นำชุมชน แต่ปรากฏว่ามีผู้ พบเห็นนายสุรินทร์ฯ นั่งดื่มสุราในหมู่บ้านในเวลาราชการเป็นประจำ ไม่เคยกลับเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ที่สถานีอนามัยเลย ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องนำเอกสารมาให้เซ็นที่หมู่บ้านและในขณะที่นั่งดื่มสุราอยู่ นอกจากนี้ในขณะเข้าร่วมประชุมระดับจังหวัด ได้พูดจาในที่ประชุมด้วยอาการมึนเมาสุรา และใช้วาจาไม่สุภาพขณะประชุม

พฤติกรรมเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ได้รับโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน

กรณีที่ ๒ นายกู้ชาติ ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ๔ โรงพยาบาลชุมชน ขาดราชการ ในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ โดยไปทำธุระส่วนตัว และจากการตรวจสอบสมุดลงเวลาทำงานปรากฏว่านาย กู้ชาติไม่ได้ลงลายมือชื่อในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๖ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๘ นอกจากนี้ นายกู้ชาติ ยอมรับว่าได้ลงผลการตรวจสิ่งส่งตรวจผิดพลาดจริงเมื่อมีการตรวจสุขภาพ ประจำปีของเจ้าหน้าที่ โรงพยาบาล และรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการล่าช้าและคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงบ่อยครั้ง

พฤติกรรมดังกล่าวของนายกู้ชาติ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๓ นายนิลกาฬฯ สาธารณสุขอำเภอบึงสามพัน ได้ลงลายมือชื่อในใบถอนเงินบำรุงสถานีนอนามัย ร่วมกับ นางวิจารณ์ฯ หัวหน้าสถานีนอนามัย จำนวน ๑๒ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๒๓๑,๐๖๑ บาท โดยในแต่ละครั้ง นายนิลกาฬฯ ไม่เคยตรวจสอบหลักฐานประกอบการขออนุมัติเบิกเงินว่านางวิจารณ์ฯ ขอเบิกเงินตามแผนงาน หรือโครงการใด มีเอกสารหลักฐานใบสำคัญในการเบิกจ่ายเงินหรือไม่ จากการตรวจสอบพบว่า การถอนเงิน แต่ละครั้งไม่มีหลักฐานในสำคัญประกอบการเบิกจ่ายเงิน เป็นเหตุ ให้นางวิจารณ์ฯ นำเงินไปใช้ส่วนตัว (นาง วิจารณ์ฯ ได้รับโทษไล่ออกจากราชการ)

พฤติกรรมของนายนิลกาฬฯ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ อุตสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ได้รับโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

กรณีที่ ๔ นางสีมาดาฯ หัวหน้าสถานีนอนามัย ขณะทำการตรวจหมู่โลหิตเด็กนักเรียน จำนวน ๑๖๐ คน แต่นางสีมาดาฯ ได้ใช้เข็มเจาะเลือดเพียง ๑๒ อัน โดยนำเข็มที่ใช้แล้วนำมาแช่แอลกอฮอล์ ๗๐ % แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ แต่ไม่พบว่าเด็กนักเรียนมีการติดเชื้อแต่อย่างใด

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ได้รับโทษ ตัดเงินเดือนจำนวน ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน

กรณีที่ ๕ นางสาวสวาท ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค ๕ กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการในเวรดึก เนื่องจาก นางสาวสวาท มีปัญหาครอบครัว ต่อมสุราประชิดสามีจนเมามา จึงไม่สามารถเดินทางมาขึ้นเวรดึก จนกระทั่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลจัดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในเวรดึกแทน ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายให้นางสาวสวาท ไปปฏิบัติหน้าที่ ราชการที่สถานีนอนามัยในครึ่งวันเช้า แต่ภาคบ่ายนางสาวสวาทไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่โรงพยาบาล เพราะไปทำธุระส่วนตัวที่ต่างอำเภอ โดยไม่แจ้งผู้บังคับบัญชาทราบ นอกจากนี้เพื่อนร่วมงานเคยพบว่าขณะ ปฏิบัติหน้าที่ราชการในหอผู้ป่วยใน นางสาวสวาท เคยหลับในขณะอยู่เวร เล่นเกมคอมพิวเตอร์ ไม่สนใจดูแล ผู้ป่วย

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสายสวาท เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และอ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย

กรณีที่ ๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ นางสาวอรชยา ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๔ โรงพยาบาลชุมชน ได้ฉีดยาป้องกันบาดทะยักให้กับผู้ป่วย โดยนำ ยาฉีดของผู้ใหญ่ไปฉีดให้กับเด็ก ต่อมาในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๕ ได้ฉีดยาให้แก่ผู้ป่วย โดยนำ ยาลดระดับน้ำตาลในกระแสเลือด ซึ่งต้องฉีดให้แก่ นายประวิทย์ (ผู้ป่วย) ไปฉีดให้แก่นายอภัยผู้ป่วยอีกราย ในวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๕ แพทย์ได้สั่งจำ นายคนไขกลับบ้าน และให้ ยากลับไปรับประทาน แต่นางสาวอรชยาฯไม่ได้แนะนำ วิธีรับประทาน และไม่ได้เขียนรายละเอียดที่ชองยา ให้แก่ผู้ป่วย ทำให้ผู้ป่วยไม่สามารถรับประทานยาได้ถูกต้อง และประมาทเลินเล่อ กรณีนำ ชุด CBC ให้แก่ผู้ป่วยเพื่อเก็บปัสสาวะส่งตรวจ ซึ่งชุดดังกล่าวมีสารกันเลือดแข็งตัวผสมอยู่ ทั้งที่ผู้ร่วมงานได้เตือนแล้ว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวอรชยา ฯ เป็นการกระทำ ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีแก่ราชการ และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ โรงพยาบาลจึงมีคำสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์จังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่า การลงโทษดังกล่าว นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

กรณีที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔ นายพารา ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ ๔ กลุ่มงานพยาธิ วิทยาคลินิก โรงพยาบาลทั่วไป ได้บกพร่องต่อหน้าที่ในการจ่ายเลือดให้ผู้ป่วยรายหนึ่งผิดกลุ่ม เพราะผู้ป่วยรายนี้ต้องการเลือดด่วน และก่อนขึ้นปฏิบัติหน้าที่ได้รับประทานยาทีพี ๒ เม็ด อาจทำให้เกิดอาการ ง่วงซึม แต่ภายหลังการให้เลือดผิดกลุ่มดังกล่าว ปรากฏว่าผู้ป่วยไม่มีอาการผิดปกติหลังให้เลือดผิดกลุ่ม แต่ประการใด

พฤติการณ์ของนายพารา เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ และฐานประมาทในหน้าที่ราชการ ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๘ นายอุดร ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๗ ได้ใช้บ้านพักข้าราชการที่ตนอาศัยอยู่ เล่นการพนันและมีพฤติกรรมมาทำ งานสายเป็นประจำ นอกจากนี้พบว่าชอบล่ารายชื่อเจ้าหน้าที่ โรงพยาบาลเพื่อใช้ร้องเรียนบุคคลที่ตนไม่พอใจ

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยกระทำ การอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๙ นายเมืองชัย ตำแหน่งผู้อำ นายการโรงพยาบาล ได้อยู่เฝ้าให้การรักษาผู้ป่วย ในช่วงเวลา ๑๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. ในลักษณะรอให้คำปรึกษาโดยไม่ได้ปฏิบัติงานประจำ อาคารที่พร้อม จะให้บริการผู้ป่วยได้ทันทั่วทั้งที่ (ซึ่งจะได้ค่าตอบแทนในอัตรา ๔๐๐ บาท ต่อ ๑ เวน ตามข้อ ๑.๓(๒) แห่งหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการจ่ายค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๔๔) แต่จากหลักฐานการเบิกค่าตอบแทนการอยู่เฝ้า ในช่วงเวลา

ดังกล่าวกลับขอเบิกค่าตอบแทนในลักษณะของการอยู่เวรที่พร้อมจะให้บริการผู้ป่วยได้ทันเวลาที่ (ซึ่งจะได้ค่าตอบแทนในอัตรา ๙๐๐ บาท ต่อ ๑ เวร ตามข้อ ๑.๓(๑) แห่งหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข การจ่ายค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานให้กับหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๔๔) ซึ่งจะต้องขออนุมัติการเบิกค่าตอบแทนต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ซึ่งในการเบิกค่าตอบแทน ดังกล่าว ในฐานะที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ย่อมทราบและเข้าใจระเบียบของทางราชการ และควรรู้ว่าการอยู่เวรของตนอยู่ในลักษณะใด แต่กลับขอเบิกค่าตอบแทนการ อยู่เวรที่ไม่ถูกต้อง

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีแก่ทางราชการ ฐานรายงานเท็จต่อ ผู้บังคับบัญชา และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤตชั่ว ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

กรณีที่ ๙ นายอุบล ตำแหน่งนายแพทย์ เป็นเจ้าของไข้ผู้ป่วยโรคเนื้องอกในรังไข่ขณะกำลังผ่าตัด ผู้ป่วยโรคเนื้องอกในรังไข่ ได้รับโทรศัพท์ให้ไปทำ คลอดที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งโดยด่วน นายอุบล จึงทำ การห้ามเลือดผู้ป่วยที่กำลังผ่าตัดอยู่โดยการจับเส้นเลือดผูกไว้และใช้ผ้าซับเลือดอุดไว้แล้วรีบออกจาก โรงพยาบาล เพื่อไปทำ คลอดให้กับคนไข้ที่โรงพยาบาลเอกชนต่อมา ปรากฏว่าผู้ป่วยโรคเนื้องอกในรังไข่ มี อาการไม่ดี ความดันโลหิตต่ำลง วัดได้ ๘๐/๖๐ mmHgชีพจรเต้นเร็วขึ้น ประมาณ ๑๐๐ ครั้ง/นาที ความเข้มข้น ของเลือดต่ำลง ทีมผ่าตัดที่เฝ้าระวังอยู่จึงตัดสินใจช่วยเหลือผู้ป่วย และมีแพทย์ของโรงพยาบาลอีกคนหนึ่งมา ช่วยผ่าตัดผู้ป่วย โดยทำ การรักษาได้ประมาณ ๕-๑๐ นาที นายอุบล ได้กลับเข้ามาที่ห้องผ่าตัด และผ่าตัด ผู้ป่วยรายนี้จนเสร็จ

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่ระมัดระวังรักษา ประโยชน์ของทางราชการและประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และฐานละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ ราชการ จังหวัดมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสมแก่กรณีความผิด มีมติให้เพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ขั้น

กรณีที่ ๑๐ นายบุญ ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งยาม โรงพยาบาลชุมชน ได้กระทำ ผิดวินัยไม่ร้ายแรง กล่าวคือนายบุญ ได้มาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการในวันหยุดราชการและมีหน้าที่ผลิตน้ำประปาให้เพียงพอใน การใช้ภายในโรงพยาบาล และซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบประปาให้ใช้งานได้ตลอดเวลา นายบุญ ได้มาปัมน้ำ ประปาทิ้งไว้แล้วออกไปนอกเขตโรงพยาบาลในระหว่างเวลาที่ปฏิบัติงานโดยกระทำ เช่นนี้บ่อยครั้งทำ ให้น้ำ ประปาไหลทิ้งตลอดเวลาและทำ ให้เจ้าหน้าที่ ผู้ป่วย และญาติ ไม่มีน้ำใช้ในการอุปโภคและบริโภค และเมื่อ วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๘ นายบุญ ได้ปัมน้ำทิ้งไว้จนถึงเช้าของวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๘ นายบุญ อ้างว่าตน ปัมน้ำลืมทิ้งไว้ และเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๗ หัวหน้างานพัสดุและซ่อมบำรุง ได้รับแจ้งว่าน้ำประปาไม่ ไหลและได้แจ้งให้นายบุญ ทราบ ต่อมาวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ หัวหน้างานพัสดุและซ่อมบำรุง ได้จ้าง บุคคลภายนอกชุดท่อระบบประปาและแล้วเสร็จในเวลา ๑๗.๓๐ น. และได้แจ้งให้นายบุญ ขึ้นปฏิบัติงานนอก เวลาราชการเพื่อทำ การต่อท่อระบบประปาที่ชำ รุดให้แล้วเสร็จ แต่นายบุญ ก็ไม่ขึ้นมาปฏิบัติงานเพื่อทำ การ ต่อท่อประปา โดยอ้างว่าฝนตก ทำ ให้เจ้าหน้าที่ ผู้ป่วยและญาติ ไม่มีน้ำใช้ และต่อมาวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๗ นายบุญ จึงมาดำ เนินการต่อท่อประปาแล้วเสร็จในเวลา ๑๐.๐๐ น.

พฤติกรรมดังกล่าวของนายบุญ เป็นการกระทำ ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

ตามข้อ ๓๑ และข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ ของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ โรงพยาบาลชุมชนจึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นายบุญ จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

มาตรา ๘๒ (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือ จะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

คำอธิบายเพิ่มเติม

คำสั่ง หมายถึง ข้อความที่บอกให้ทำหรือให้ปฏิบัติ คำสั่งในที่นี้ไม่จำเป็นต้องสั่งเป็นหนังสือเสมอไป อาจเป็นการส่งด้วยวาจา หรือด้วยวิธีอื่นใดก็ได้ แต่ต้องเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ และต้องเป็นการสั่งให้ปฏิบัติราชการ

ผู้บังคับบัญชา หมายถึง ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย คือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือมอบอำนาจจากผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ให้เป็นผู้บังคับบัญชาในส่วนราชการหรือหน่วยงาน

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

กรณีที่ ๑ นางวิณี ตำแหน่งนายแพทย์ ๘ มีหน้าที่ตรวจรักษาและเก็บเอกสารประวัติการรักษาผู้ป่วย ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา ให้ส่งเอกสารประวัติการรักษาพยาบาล/ผู้ป่วยผู้ป่วยให้สำนักงานประกันสังคม เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยเงินทดแทน ตาม พ.ร.บ.เงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ แต่นางวิณีไม่ปฏิบัติตามโดยอ้างว่าคนไข้ไม่ยินยอม และการส่งประวัติผู้ป่วย เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ต่อมาผู้บังคับบัญชาแจ้งว่าสำนักงานประกันสังคมมีอำนาจตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.๒๕๓๗ ที่จะเรียกให้สถานพยาบาลในความตกลงของกองทุนเงินทดแทนส่งเอกสารประวัติการรักษาของผู้ป่วยให้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเงินทดแทน จึงสั่งการให้นางวิณี รีบส่งเอกสารการรักษาผู้ป่วยให้สำนักงานประกันสังคม แต่นางวิณีไม่ปฏิบัติตาม

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วย ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๒ นางอารมณี ได้เข้าไปในห้องผู้บังคับบัญชา พร้อมเอกสารที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งการเป็นลายลักษณ์อักษรให้ตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้องตามมติที่ประชุมคณะกรรมการฯ เนื่องจากผู้บังคับบัญชาตรวจพบข้อผิดพลาด เมื่ออยู่ต่อหน้าผู้บังคับบัญชาแล้ว ได้เหวี่ยงเอกสารดังกล่าวใส่หน้าผู้บังคับบัญชาและชี้หน้าต่อว่าด้วยถ้อยคำ ที่ไม่สุภาพ มีเพื่อนร่วมงานและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เห็นการกระทำดังกล่าวหลายคน

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และฐานไม่สุภาพเรียบร้อยในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างข้าราชการด้วยกัน ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๓ นางช่อมก พยาบาลวิชาชีพ ๖ ว (ด้านการพยาบาล) โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงาน

สาธารณสุขจังหวัด ไม่ได้ติดต่อหอผู้ป่วยนรีเวช เพื่อยืนยันการอยู่เวร On call ในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ที่งานหอผู้ป่วย ศัลยกรรมชาย ตั้งแต่เวลา ๐๐.๓๐-๐๘.๓๐ น.ซึ่ง นางช่อมภา ได้ยอมรับว่าเป็นความจริง ซึ่งตามข้อตกลงการเรียกอัตรากำลังสำรองให้ ผู้ที่อยู่เวร อัตรากำลังเสริม ให้โทรศัพท์ถามไปที่หน่วยงานของตนเอง เวรเช้า เวลา ๐๗.๐๐ น. ,เวรบ่าย เวลา ๑๕.๐๐ น. และเวรดึก เวลา ๒๑.๐๐ น. แต่กรณีของ นางช่อมภา ไม่ได้โทรศัพท์ถาม และเมื่อเจ้าหน้าที่จากหอผู้ป่วยนรีเวชโทรศัพท์ตาม แต่หาตัว นางช่อมภา ไม่พบ นางช่อมภาได้โทรศัพท์มาแจ้งว่าขอโทษ ที่ไม่ได้ขึ้นเวรดึก ที่หอผู้ป่วยศัลยกรรม ในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ เนื่องจากบุตรไม่สบาย

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นางช่อมภา เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานขัดคำสั่งของ ผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และอ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย

มาตรา ๘๒(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
คำอธิบายเพิ่มเติม

คำว่า “ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ” หมายถึง ต้องอุทิศหรือสละเวลาทั้งหมดเพื่อปฏิบัติราชการตามที่ราชการต้องการ รวมทั้งเวลานอกเหนือจากเวลาปฏิบัติราชการตามปกติในกรณีทางราชการมีงานเร่งด่วนที่จำเป็น จะต้อง ให้ราชการปฏิบัตินอกเวลา

“ละทิ้งหน้าที่ราชการ” หมายถึง ไม่อยู่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ซึ่งได้แก่การไม่มายังสถานที่ราชการเพื่อปฏิบัติตามหน้าที่หรือเพื่อให้ผู้บังคับบัญชามอบหมายงานให้ปฏิบัติ รวมทั้งการมายังสถานที่ราชการแล้วไม่อยู่ปฏิบัติงานละทิ้งไปไม่อยู่ในสถานที่ที่ควรอยู่

“ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ” หมายถึง มาอยู่ในสถานที่ราชการแต่ไม่สนใจไปธุระ ไม่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ปล่อยให้งานค้างคั่ง

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

กรณีที่ ๑ นางสาวไฟแรง พยาบาลวิชาชีพประจำโรงพยาบาลบ้านไร่ของเรา ได้รับคำสั่งให้อยู่เวรผลัดให้บริการผู้ป่วยประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ แต่ไม่มาปฏิบัติราชการในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. รวม ๑ วันทำการ เนื่องจากลืมนำที่ได้รับคำสั่งให้อยู่เวรในวันดังกล่าว จึงไปอยู่เวรปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง เมื่อถึงเวลา นางสาวไฟแรงไม่มาปฏิบัติงานเพื่อนร่วมงานได้โทรศัพท์ติดต่อและแจ้งให้ทราบว่าต้องมาปฏิบัติราชการตามตารางเวร เมื่อทราบว่าต้องอยู่เวรนางสาวไฟแรงได้รับติดต่อหาผู้มาอยู่เวรปฏิบัติงานแทนที่โรงพยาบาลเอกชนแต่เคราะห์ร้ายหาใครมาอยู่เวรแทนไม่ได้ นางสาวไฟแรงจึงแจ้งขอแลกเวรที่โรงพยาบาลบ้านไร่ของเรา แต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุมัติให้แลกเปลี่ยนอีก

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบ้านไร่ของเราซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัย ไม่ร้ายแรง และวางโทษภาคทัณฑ์นางสาวไฟแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ แล้วสั่งดโทษภาคทัณฑ์โดยให้ว่ากล่าวตักเตือนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วยสั่งลงโทษภาคทัณฑ์นางสาวไฟแรง

กรณีที่ ๒ นางสุดสวย ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ๗ โรงพยาบาลชุมชน ละทิ้งหน้าที่ราชการในวันที่ ๑,๓,๖,๙,๑๐,๑๖,๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๘,๙ ธันวาคม ๒๕๔๖ รวม ๙ วัน นอกจากนี้นางสุดสวยได้ทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเวลาในการปฏิบัติราชการในบัญชี ลงเวลาในวันที่ ๑,๓,๖,๙,๑๐,๑๖,๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยอ้างว่าลืมนลงเวลา มีประวัติการมาทำงานสาย บางวันมาปฏิบัติราชการด้วยอาการเมาสุรา

พฤติการณ์ดังกล่าว ของนางสุดสวย เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนเอง และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย อันได้ชื่อว่าเป็นการประพฤติชั่ว ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

กรณีที่ ๓ นายกู้ชาติ ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ๔ โรงพยาบาลชุมชน ขาดราชการในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ โดยไปทำธุระส่วนตัว และจากการตรวจสอบสมุดลงเวลาทำงานปรากฏว่านายกู้ชาติไม่ได้ลงลายมือชื่อในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๖ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๘ นอกจากนี้นายกู้ชาติ ยอมรับว่าได้ผลการตรวจสิ่งส่งตรวจวินิจฉัยผลจริงเมื่อมีการตรวจสุขภาพประจำปีของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล และรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการล่าช้าและคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงบ่อยครั้ง

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายกู้ชาติ เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๔ นายวินัย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๖ (หัวหน้าสถานีอนามัย) มีพฤติกรรมชอบดื่มสุรา ด้วยการนำสุรามาดื่มหรือบางครั้งจะให้ผู้อื่นไปซื้อสุรามาดื่มที่สถานีอนามัยในเวลาทำงานบ่อยครั้ง ในช่วงเวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. หรือเวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๓๐ น. บางครั้งก็ละทิ้งหน้าที่และขับรถจักรยานยนต์เข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ในเขตรับผิดชอบและกลับมาที่สถานีอนามัยด้วยอาการมีเมาสุรา และพูดจาตู่ ต้า เออะอะ โวยวาย เจ้าหน้าที่ผู้บังคับบัญชาด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

อนึ่ง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข มีมติให้ตั้งข้อสังเกตว่า ขอให้ผู้บังคับบัญชาดูตามความประพฤติของ นายวินัย เกี่ยวกับการดื่มสุราในเวลาราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นระยะ หากปรากฏว่ายังไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ดีขึ้นให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๕ ฐานหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการต่อไปด้วย

กรณีที่ ๕ นายจำลอง ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๖ สถานีอนามัย ได้ขาดราชการไปตั้งแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๓ เป็นเวลา ๑๕ วัน เพื่อไปพักที่ บ้านญาติโดยไม่มี

ผู้ใดทราบและได้ใช้รถจักรยานยนต์ของสถานีอนามัยเป็นพาหนะในการเดินทาง สาเหตุเนื่องจากมีอาการ
เครียดเรื่องหนี้สินส่วนตัว

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายจำลอง เป็นการกระทำผิดวินัย ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จังหวัดจึงได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นายจำลอง ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนี้ เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

กรณีที่ ๖ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ นายเอกราช ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ควบคุมโรค ได้รับทราบคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการที่หน่วยงานแห่งใหม่ เป็นการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ แต่เมื่อรับทราบคำสั่งแล้ว ไม่ได้ไปรายงานตัว เพื่อปฏิบัติราชการที่หน่วยงานแห่งใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๓ รวม ๑๓ วัน ติดต่อกัน คราวเดียวกัน และได้ไปรายงานตัว เพื่อปฏิบัติราชการที่หน่วยงานแห่งใหม่ ในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๓

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายเอกราช เป็นการกระทำ ผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร กรมจึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นายเอกราช จำนวน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน และอ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนี้ เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

นายสุรินทร์ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๒ ได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรเพิ่มขีดความสามารถแก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลในการขุดดินน้ำลายเป็นระยะเวลา ๔ วัน แต่นายสุรินทร์ ไม่ได้เข้าร่วมอบรมตามโครงการฯ ดังกล่าว เนื่องจากระหว่างเดินทางไปอบรมฯ ได้พบเพื่อนสนิทชวนไปดื่มเหล้าที่บ้านจนมีอาการเมาและเห็นว่าถึงเข้าอบรมก็คงไม่รู้เรื่อง และทำไม่เป็น จึงไม่เข้าอบรมตลอดระยะเวลา ๔ วัน เป็นความผิดวินัย ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๗ นางสาวใจเสียด ตำแหน่งพยาบาลเทคนิค ๓ ได้ลาศึกษาต่อหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตต่อเนื่อง ๒ ปี ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ประมาณปลายเดือนมีนาคม ๒๕๔๖ นางสาวใจเสียด ไม่ได้ไปเรียนรวม ๑๕ วันทำการ และในภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๖ซึ่งเปิดเรียนตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ นางสาวใจเสียด ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนและไม่ได้ไปเรียน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ได้แจ้งให้ผู้ปกครองช่วยติดตาม ๒ ครั้ง ผู้ปกครองติดต่อนางสาวใจเสียด ไม่พบจึงไม่ได้ติดต่อกลับไปวิทยาลัยพยาบาลฯ ต่อมาวิทยาลัยพยาบาลฯ จึงได้มีหนังสือส่งตัวนางสาวใจเสียด กลับมาปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลต้นสังกัดตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ขณะส่งตัวกลับนางสาวใจเสียด ก็ไม่ทราบว่าจะทางวิทยาลัยพยาบาลฯ ส่งตัวตนกลับมาโรงพยาบาล เหตุที่เกิดกรณีดังกล่าวเนื่องจากนางสาวใจเสียด มีความเครียดในเรื่องที่ได้ไปเป็นผู้ค้า ประกันการกู้เงิน จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ให้กับเพื่อนคนหนึ่ง และเพื่อนไม่ยอมชำระหนี้เงินกู้ ทำให้ตนต้องรับภาระชดเชยหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ยแทน จึงไม่ได้ไปเรียนและตั้งใจจะไปประกอบอาชีพค้าขายกับเพื่อนอีกคนหนึ่งโดยไปพักอาศัยอยู่กับเพื่อนที่อยู่ต่างจังหวัด ต่อมาวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ ผู้ร่วมงานได้โทรศัพท์ติดต่อกับนางสาวใจเสียด แจ้งเรื่องราวให้ทราบและให้กลับมารายงานตัวเพื่อปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาล ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และหากไม่มารายงานตัว จะถูกไล่ออกจากราชการ นางสาวใจเสียด ทราบเรื่อง แต่ก็ยังไม่มาปฏิบัติราชการ ต่อมาวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ เพื่อนร่วมงานได้เดินทางไปพบนางสาวใจเสียด และได้พูดคุยเตือนให้ขอดิจ นางสาวใจเสียด จึงได้สติและเดินทางกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลเมื่อเวลา ๑๓.๐๐ น. ของวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ รวมเวลาที่ขาดราชการไปเป็นเวลา จำนวน ๑๓ วันครึ่ง

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวใจเสีย เป็นการกระทำ ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ จังหวัดจึง ได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนางสาวใจเสีย จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าว นั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

กรณีที่ ๒ นายน้อย ตำแหน่งนายแพทย์ ๖ ได้กระทำ ผิดวินัยไม่ร้ายแรง กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ นายน้อย ไม่มาปฏิบัติราชการและไม่ได้ยื่นใบลาตามระเบียบว่าด้วยการลาแต่ประการใด ทำให้ผู้ป่วย ที่นัดไว้ไม่ได้รับการผ่าตัด จนต้องให้แพทย์คนอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลได้พยายาม ติดต่อทางโทรศัพท์มือถือและโทรศัพท์บ้านก็ไม่สามารถติดต่อได้แต่ประการใด ซึ่งนายน้อย ให้การว่าในวัน ดังกล่าวตนอยู่ที่บ้านและได้โทรศัพท์มาที่ตึกผู้ป่วย ได้ถามอาการคนไข้โดยมาตรวจเยี่ยมผู้ป่วยแล้ว และตน น้อยใจผู้บริหารของโรงพยาบาลที่ไม่ให้ทำ Case off plate จึงไม่ยอมรับโทรศัพท์ที่ตามตัวดังกล่าว

พฤติกรรมดังกล่าวของนายน้อย เป็นการกระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ โรงพยาบาลจึงมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษ ดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

มาตรา ๘๒(๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

คำอธิบายเพิ่มเติม

คำว่า “ความลับ” หมายถึง เรื่องราวที่ไม่พึงเปิดเผย

ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดชั้นความลับ ของทางราชการ ไว้เป็น ๓ ชั้น คือ ลับที่สุด ลับมาก และลับ

พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐

มาตรา ๗ ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็น ความลับส่วนบุคคล ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยในประการ ที่น่าจะทำให้บุคคลนั้นเสียหายไม่ได้ เว้นแต่ การเปิดเผยนั้นเป็นไปตามความประสงค์ของบุคคล นั้น โดยตรง หรือมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้อง เปิดเผย แต่ไม่ว่าในกรณีใดๆ ผู้ใด จะอาศัยอำนาจ หรือสิทธิ ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของ ราชการหรือกฎหมายอื่น เพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับ ข้อมูลด้านสุขภาพ ของบุคคลที่ไม่ใช่ของตนไม่ได้

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๘ ในการบริการสาธารณสุข บุคลากรด้านสาธารณสุข ต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้อง กับการให้บริการ ให้ผู้รับบริการทราบอย่างเพียงพอที่ผู้รับบริการจะใช้ประกอบการตัดสินใจในการรับหรือไม่ รับบริการใด และในกรณีที่ผู้รับบริการปฏิเสธไม่รับบริการใด จะให้บริการนั้นมีได้

ในกรณีที่เกิดความเสียหายหรืออันตรายแก่ผู้รับบริการเพราะเหตุที่ผู้รับบริการปกปิดข้อเท็จจริง ที่ตนรู้ และควรบอกให้แจ้งหรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายหรืออันตรายนั้น เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้ให้บริการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับบริการอยู่ในภาวะที่เสี่ยงอันตรายถึงชีวิตและมีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเป็นการ รีบด่วน

(๒) ผู้รับบริการไม่อยู่สถานะที่จะรับทราบข้อมูลได้ และไม่อาจแจ้งให้บุคคลซึ่งเป็นทายาทโดยธรรม ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลำดับใดลำดับหนึ่ง หรือผู้ปกครองผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลของผู้รับบริการแล้วแต่กรณี รับทราบข้อมูลแทนในขณะนั้นได้

กรณีตัวอย่างการกระทำผิด

มาตรา ๘๒ (๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ระหว่างข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

คำอธิบายเพิ่มเติม

พฤติกรรมที่ไม่สุภาพเรียบร้อย

๑. แสดงออกด้วย กิริยา ท่าทาง

๒. แสดงออกด้วย คำพูด

๓. แสดงออกด้วยระบบคอมพิวเตอร์

๔. แสดงออกด้วย ลายลักษณ์อักษร

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

กรณีที่ ๑ นางสาวลิเดีย เกสัชกร ปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลชุมชน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ได้กล่าววาจาไม่สุภาพต่อผู้ร่วมงาน เช่น คำว่า “ไอ้สันดาน ไอ้ข้า ไอ้เหี้ย ไอ้สัตว์ ไอ้หมา ไอ้สุนัข ไอ้ระยำ ไอ้ชาติชั่ว” ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ในฝ่ายเกสัชฯ หลายคน

พฤติกรรมดังกล่าวของนางสาวลิเดีย เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติงาน และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนเอง และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดอันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติชั่ว ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และอ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย

กรณีที่ ๒ นางสาวจุฬาลง นายแพทย์ ๕ โรงพยาบาลชุมชน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ได้ใช้วาจาไม่เหมาะสมกับเพื่อนร่วมงานหลายครั้ง เช่น คำว่า “จะรายงานอะไร กูไม่ได้หลับได้นอนโว้ย” และคำว่า “เธอเป็นพยาบาลเวร รายงานไม่รู้เรื่อง อายามาขึ้นเวรเจอนอีกกะ ฉันทบ่อยากบ่ล้ง ๑ ดูแลผู้ป่วยไม่เป็น” และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อผู้ร่วมงาน

พฤติกรรมดังกล่าวของนางสาวจุฬาลงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี ระหว่าง ข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติงาน และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนเอง และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว สมควรลงโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๓นางสาวนภน้อย ตำแหน่งนิติกร ๘ ได้ขว้างปาถ้วยน้ำแข็งและหนังสือไปที่นางสาวหงส์เทียร โดยมีประจักษ์พยานให้ข้อเท็จจริงได้แสดงพฤติกรรมอันเป็นอันธพาลก้าวร้าวระราน และทำทนายให้ดำ เนินการทางวินัย ประกอบกับพฤติกรรมของ นางสาวนภน้อย ในการใช้อารมณ์ รุนแรง ขาดสติยั้งคิด ก้าวร้าว ระราน แสดงกิริยา วาจาไม่สุภาพ ขว้างปาสิ่งของใส่บุคคลอื่นได้ประพฤติปฏิบัติเป็นประจำ เสมอมาหลายปีแล้ว จนเป็นที่โจษจันกันทั่วสำ นักงาน ฯ รวมทั้ง กรณีที่ประชาชนมาติดต่อ และเจ้าหน้าที่ต้องติดต่อประสานงานด้วย จะไม่ได้รับการต้อนรับและความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ลุล่วงด้วยดี

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางสาวนงน้อย เป็นการกระทำ ผิดวินัย ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษา
ความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ระหว่างข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
และฐานไม่สงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อ ด้วยความสุภาพเรียบร้อย กรมจึงได้กล่าวตักเตือน นางสาว
นงน้อย และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว เห็นว่าการที่กรมว่ากล่าวตักเตือนนางสาวนงน้อยนั้น
เหมาะสมแก่กรณีความผิดแล้ว

กรณีที่ ๔ นางกมลชนก ตำแหน่งวิทยากร ๕ กับนางบรมี ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๖ ได้มีปากเสียง
กันในสถานที่ทำงานในเวลาพักรับประทานอาหาร เนื่องจากนางกมลชนกได้นำ อาหารของตนมาอุ่นในเครื่อง
ไมโครเวฟ ในขณะที่นางบรมี ก็กำลังจะนำอาหารของตนเข้ามาอุ่นในเครื่องไมโครเวฟเช่นเดียวกัน ต่าง
ฝ่ายต่างไม่ยอมกัน จึงเกิดปากเสียงแย่งการใช้ไมโครเวฟขึ้น และมีการทำร้ายร่างกายกันด้วยส้อมกับช้อน
ได้รับบาดเจ็บตามเนื้อตัวด้วยกันทั้งสองฝ่าย

พฤติการณ์ดังกล่าวของนางกมลชนก และนางบรมี เป็นการกระทำ ผิดวินัย ฐานไม่รักษาความสามัคคี
ระหว่างข้าราชการ ได้รับโทษตัดเงินเดือนคนละ จำ นวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๕ นายถือตัว แพทย์ประจำ โรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่ง ได้ออกตรวจผู้ป่วยนอกอายุรกรรม
และได้มีการสั่งยา Isordil ๑๐ mg ๑x๒ ac (รับประทาน ๑ เม็ด ๒ เวลา ก่อนอาหาร) ให้กับผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วย
นำ ใบสั่งยามารับยากับเภสัชกร เมื่อเภสัชกรเห็นใบสั่งยาดังกล่าว เห็นว่าย่า Isordil ตามปกติแล้วต้อง
รับประทานหลังอาหาร เภสัชกรจึงได้เขียนบันทึกกลับมาเพื่อให้นายถือตัว ยืนยันการสั่งยาดังกล่าวให้ผู้ป่วย
รับประทานก่อนอาหารจริงหรือไม่ ซึ่งการเขียนใบสั่งยา นายถือตัว ได้เขียนในลักษณะชัดเจน อ่านง่าย แต่การ
ที่เภสัชกรท้วงติงมาก็เพื่อให้ยืนยัน เนื่องจากนายถือตัว เคยจ่ายยาชนิดเดียวกันให้คนไข้ แต่กลับระบุให้
รับประทานหลังอาหาร เพราะว่ายาดังกล่าว หากรับประทานก่อนอาหาร จะมีผลข้างเคียง อาจเกิดอันตรายต่อ
ผู้ป่วยได้การท้วงติงดังกล่าว ทำให้นายถือตัว เกิดความไม่พึงพอใจเป็นอย่างมากและกล่าวหาว่าเภสัชกรกลั่น
แกล้งท้วงติงการจ่ายยาทำ ให้ศักดิ์ศรีของแพทย์ไม่เหลืออีกต่อไป และต่อว่าเภสัชกรด้วยเสียงอันดังว่า “เภสัช
กรเฮงชวย เก่งจริงทำไมไม่สบให้เป็นหมอ” โดยไม่ฟังการชี้แจงของเภสัชกรแต่อย่างใด พร้อมกับพูดด้วย
ถ้อยคำ ที่ไม่เหมาะสมอีกหลายประการ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏทำให้ทราบอีกว่านายถือตัว มีพฤติกรรมชอบ
ด่าว่าคนไข้ที่รักษาที่โรงพยาบาล เคยถูกคนไข้และญาติคนไข้ร้องเรียนความประพฤติหลายครั้ง

พฤติการณ์ของนายถือตัว เป็นการกระทำ ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย รักษาความ
สามัคคีต่อผู้ร่วมงาน และฐานไม่ให้การสงเคราะห์ประชาชนผู้มารับบริการ ด้วยความสุภาพเรียบร้อย แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และไม่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ ผู้ว่าราชการ
จังหวัดฯ มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๖ ในขณะที่พักกลางวันนายฟักทอง ได้ออกไปรับประทานอาหารเช้าและดื่มสุรา จนมีอาการ
มึนเมา ขณะเดินทางกลับมาปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลได้พบนายวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล นายฟัก
ทอง ได้กล่าวคำ พุดหยาบคายหลายประการและพุดจาในลักษณะขู่อาฆาตนายวัฒน์ สาเหตุเนื่องจากนาย
ฟักทอง ไม่ได้พิจารณาความดีความชอบพิเศษ ในขณะที่นายวัฒน์ ได้ชี้แจงเหตุผลให้ นายฟักทอง
ฟังแล้ว แต่นายฟักทองก็ไม่ยอมฟัง เมื่อเห็นว่าไม่สามารถอธิบายเหตุผลให้นายฟักทอง เข้าใจได้
ผู้อำนวยการ จึงเดินหลบออกไป

พฤติการณ์ของนายฟักทอง เป็นการกระทำ ความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่สุภาพเรียบร้อย รักษา
ความสามัคคี และฐานประพฤติชั่ว ลงโทษตัดเงินเดือนนายฟักทอง จำ นวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

มาตรา ๘๒(๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

กรณีที่ ๑ นายกำแพงฯ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๔ มีหน้าที่ให้การบริการรักษาผู้ป่วยประจำสถานีอนามัย เมื่อเวลาประมาณก่อนเที่ยงเล็กน้อย นางเพชรฯ ชาวบ้านในท้องที่นั้น ได้มาขอรับบริการรักษาที่สถานีอนามัยดังกล่าว เมื่อพบกับนายกำแพงฯ จึงแจ้งอาการป่วยของตน โดยบอกว่ามี อาการหน้ามืด นายกำแพงฯ ได้ยินดังนั้น จึงบอกว่า “นี่เป็นเวลาพักเที่ยงนะ ขอบมาตอนเที่ยงทุกที” และสั่งให้นางเพชรฯ กลับไปก่อนและให้มาใหม่ในช่วงบ่าย แต่นางเพชรฯ ยังมีอาการหน้ามืดอยู่ ไม่สามารถเดินทางกลับไปที่บ้านพักได้ จึงนอนอยู่ที่โต๊ะใต้ถุนสถานีอนามัย นายกำแพงฯ รู้เห็นตลอดกลับไม่ยอมมาดูอาการป่วย อีกทั้งไม่ให้ขึ้นไปนอนพักบนสถานีอนามัย ทำให้บุตรของนางเพชรฯ ทนไม่ไหว จึงไปเรียกเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยคนอื่นที่บ้านพักให้มาช่วยรักษา เมื่อนางเพชรฯ กลับไปที่บ้านพัก จึงโทรศัพท์ไปร้องเรียนต่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เมื่อนายกำแพงฯ ทราบเรื่องดังกล่าวเกิดความไม่พอใจ และได้ไปที่บ้านพักของนางเพชรฯ และต่อว่านางเพชรฯว่า “ มึงโทรฯ ไปที่จังหวัดทำไม กูไม่เห็นมึงเป็นอะไร เรื่องอะไรก็ทำให้ทุกอย่าง ต่อไปอย่ามาที่สถานีอนามัยกูอีก”

พฤติกรรม เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ให้การต้อนรับ ให้ความสะดวกและให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการ ได้รับโทษภาคทัณฑ์

กรณีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ เวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. นางสาวเย็นชา ได้มารับบริการที่โรงพยาบาลเพื่อทำแผลที่บริเวณหลัง ในขณะที่นั้นมีผู้ป่วยอีกรายหนึ่งรอตรวจด้วย ต่อมานางสาวแรมพิศवास ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๖ โรงพยาบาลชุมชน ได้เรียกนางสาวเย็นชา พร้อมผู้ป่วยรายนี้ เข้าทำการตรวจรักษาโดยใช้คำพูดที่ห้วน ซึ่งนางสาวแรมพิศवास เป็นผู้ทำแผลให้นางสาวเย็นชาในขณะที่ทำแผล นางสาวแรมพิศवास ได้ใช้คำพูดไม่สุภาพว่า “แผลอยู่สิหรือ เป็นสิหรือมา” ในขณะที่ นางสาวเย็นชา กำลังลงจากเตียงผู้ป่วย นางสาวแรมพิศवास ได้ถามผู้ป่วยอีกรายซึ่งเป็น ผู้สูงอายุว่า “นี่อย่างไรถึงมา” ๒ ครั้ง เมื่อนางสาวแรมพิศवास ยินบัตรประจำตัวผู้ป่วยให้ นางสาวเย็นชา จึงพูดว่าคำว่า “นี่อย่างไรถึงมา” ฟังดูไม่เข้าท่าเท่าไร ต่อมานางสาวเย็นชา กำลังเดินไปที่รถยนต์ของตน นางสาวแรมพิศवास ได้เดินออกมานอกห้องทำแผลแล้วตะโกนว่า “ห้ามมึงเอ๊ย”

พฤติกรรมของนางสาวแรมพิศवासดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยกับประชาชน ผู้มาติดต่อราชการ และได้มีคำสั่งว่ากล่าวตักเตือน นางสาวแรมพิศवास (ว่ากล่าวตักเตือน ไม่ใช่โทษ แต่ถือว่าได้มีการกระทำผิดวินัยแล้ว)

กรณีที่ ๓ นายทักษิณ ตำแหน่งผู้ช่วยทันตแพทย์ ขณะที่ทันตแพทย์กำลังถอนฟันให้ผู้ป่วย ได้เรียกนายทักษิณมาช่วยจับอุปกรณ์ที่ใช้ถอนฟัน ระหว่างนั้นผู้ป่วยเกิดอาการอยากอาเจียน จึงบอกนายทักษิณว่า “มือ มือ” (หมายถึงให้นายทักษิณเอามือออกจากปากผู้ป่วย)แต่นายทักษิณ กลับพูดว่า “ก็มีซินี้อง จะให้เอาตีนทำ หรือ” ทำให้ผู้ป่วยไม่พอใจอย่างมาก เมื่อถอนฟันเสร็จแล้วขณะที่ผู้ป่วยกำลังจะกลับ นายทักษิณได้พูดจาในลักษณะข่มขู่ห้ามมิให้เอาเรื่อง

พฤติกรรมเป็นความผิดวินัย ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยต่อประชาชนผู้มาติดต่อราชการ ได้รับโทษภาคทัณฑ์

มาตรา ๘๒(๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

คำอธิบายเพิ่มเติม

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๙
- ไม่ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองใด ๆ เว้นแต่ ผู้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภท ๒ หรือข้าราชการทางการเมือง
  - ไม่ใช้สถานที่ราชการในกิจการทางการเมือง
  - ไม่วิพากษ์วิจารณ์การกระทำของรัฐบาลให้ ปรากฏแก่ประชาชน
  - ไม่แต่งเครื่องแบบราชการไปร่วมประชุมพรรคการเมืองหรือไปร่วมประชุมในที่สาธารณะสถานใด ๆ อันเป็นการประชุมที่มีลักษณะทางการเมือง
  - ไม่ประดับเครื่องหมายของพรรคการเมืองใด เวลาสวมเครื่องแบบราชการ หรือในเวลาราชการ หรือสถานที่ราชการ
  - ไม่แต่งเครื่องแบบของพรรคการเมืองเข้าไปในสถานที่ราชการ
  - ไม่บังคับให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชน เป็นสมาชิกในพรรคการเมือง และไม่กระทำการในทางให้คุณให้โทษ เพราะเหตุที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนนิยมหรือเป็นสมาชิก ในพรรคการเมืองใดที่ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย
  - ไม่ทำการขอร้องให้บุคคลใดอุทิศเงินหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แก่พรรคการเมือง
  - ไม่โฆษณาหาเสียงเพื่อประโยชน์แก่พรรคการเมือง หรือแสดงการสนับสนุนพรรคการเมืองใด ๆ ให้เป็นการเปิดเผยในที่ประชุมพรรคการเมืองและในที่ที่ปรากฏแก่ประชาชนหรือเขียนจดหมายหรือบทความไปลงหนังสือพิมพ์ หรือพิมพ์หนังสือหรือใบปลิวซึ่งจะจำหน่ายแจกจ่ายไปยังประชาชนอันมีข้อความที่เป็นลักษณะของการเมือง
  - ไม่ปฏิบัติหน้าที่แทรกแซงในทางการเมือง หรือ ใช้การเมืองเป็นเครื่องมือเพื่อกระทำกิจการต่าง ๆ อาทิเช่น วิ่งเต้นติดต่อกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือพรรคการเมืองเพื่อนำร่างพระราชบัญญัติเสนอสภาฯ หรือตั้งกระทู้ถามรัฐบาล
  - ในระยะเวลาที่มีการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่แสดงออกโดยตรง หรือโดยปริยายที่จะเป็นการช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง และในทางกลับกันไม่กีดกันตำหนิ ติเตียน ทั้ภม หรือให้ร้ายผู้สมัครรับเลือกตั้ง

มาตรา ๘๒ (๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนให้เสื่อมเสีย

คำอธิบายเพิ่มเติม

การกระทำประพฤติเสื่อมเสีย

๑. ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและ เกียรติศักดิ์ของตน
๒. สักมรู้สึกรังเกียจหรือรับไม่ได้

๓. กระทำโดยเจตนา

ตัวอย่างการประพฤดิเสื่อมเสีย

๑. ประพฤติตนเป็นคนเสเพล

๒. เสพของมีเงินเมาจนครองสติไม่ได้

๓. กระทำอนาจาร

๔. มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาว

๕. กระทำความผิดอาญา

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

กรณีที่ ๑ นายรอกหญ้า นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ๔ กลุ่มงานพยาธิวิทยาคลินิก โรงพยาบาลทั่วไป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ได้ดื่มสุราในวันที่ ๑๑ - ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ก่อนที่จะมาปฏิบัติราชการ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเอาเปรียบเพื่อนข้าราชการด้วยกันในการทำงาน เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่ข้าราชการ

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายรอกหญ้า เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานเป็นผู้ประพฤติชั่ว ได้รับโทษ ตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และอ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย

กรณีที่ ๒ นายเที่ยงตรง หัวหน้าสถานีอนามัย ได้รับเงินค่าอยู่เวรแทนเจ้าหน้าที่สถานีอนามัย จำนวน ๔ คน เป็นเงิน ๖,๔๐๐ บาท เมื่อรับมาแล้ว ได้จ่ายให้กับผู้มีสิทธิได้รับไม่ครบถ้วนเนื่องจากมีเจ้าหน้าที่บางคนที่อยู่เวร อยู่ระหว่างลาศึกษาต่อประกอบกับเอกสารเกี่ยวกับการอยู่เวรของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวสูญหายไม่สามารถหาได้ เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนั้นเหมือนผีผลึก นายเที่ยงตรงจึงนำเงินส่วนดังกล่าว เก็บไว้กับตนเอง ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าตรวจสอบการเงินและบัญชีของสถานีอนามัย และได้ทักท้วงในเรื่องดังกล่าว จึงมีการดำเนินการทางวินัยซึ่งผลการพิจารณามีความเห็นว่าเงินค่าอยู่เวร จำนวนดังกล่าวนั้นเมื่อนายเที่ยงตรง ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นเงินค่าอยู่เวรของเดือนใดและเป็นของ เจ้าหน้าที่ผู้ใดก็ควรเก็บเงินจำนวนนั้น เพื่อตรวจสอบให้แน่ชัดก่อน มิใช่ให้นำเงินจำนวนดังกล่าวมาแบ่งให้กับ ตน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายเที่ยงตรง เป็นการกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียง และเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติ ชั่ว จึงลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ขั้น

กรณีที่ ๓ นางสาวมิ่งแก้ว พยาบาลสาวโสด ได้มีการนัดพบไปมาหาสู่กับนายบุญหนัก สามีของนาง แซ่มซ้อย และไปไหนด้วยกันสองต่อสองโดยลำพังเป็นประจำเป็นที่ตำตาตำใจของนางแซมซ้อย และนางแซมซ้อยทราบมานายบุญหนักได้ออนเงินจำนวน ๒,๐๐๐ บาท ให้แก่นางสาวมิ่งแก้ว ซึ่งตลอดเวลาที่อยู่กินกันมา กลัวทอดชกถุยังไม่เคยซื้อเข้าบ้าน ซึ่งนางสาวมิ่งแก้ว อ้างว่าเป็นเงินที่นายบุญหนัก จ่ายให้เป็นค่ายาของ มารดาซึ่งฝากตนเองซื้อและมีการขอบัตรผ่านเข้า-ออก โรงพยาบาลเพื่อความสะดวกในการไปมาหาสู่กัน ก่อให้เกิดความแตกแยกในครอบครัวของนางแซมซ้อย การประพฤดิตัวอย่างอาญาดังกล่าว ของนางสาวมิ่ง แก้ว นั้น ผู้บังคับบัญชาได้เคยเรียกไปตักเตือนแล้วแต่นางสาวมิ่งแก้ว ยังคงประพฤติปฏิบัติเหมือนเช่นเดิม

พฤติการณ์นางสาวมิ่งแก้ว ดังกล่าว เป็นการกระทำความวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว จึงลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๔ นายริบร้อน ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ๖ว ประจำสถานีอนามัยตำบลรุ่งเรือง ได้จัดทำแบบประเมินบุคคลและผลงานขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ๗ว (ด้านบริการทางวิชาการ) ที่สถานีอนามัยตำบลรุ่งเรือง โดยผลงานที่จะเสนอขอประเมินนั้นเป็นผลงานการปฏิบัติงานเมื่อครั้งปฏิบัติงานที่สถานีอนามัยตำบล บัวโรย เป็นผลงานย้อนหลัง ๓ ปี ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๕-๒๕๔๗ ซึ่งเป็นผลงานที่ได้ปฏิบัติจริง ด้วยความริบร้อนและต้องการให้ผ่านการรับรองผลงานโดยเร็วเพื่อจัดส่งให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขภายในวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะแต่งตั้งได้ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ นายริบร้อน จึงได้ทำการปลอมลายมือชื่อของนายสมชาย หัวหน้าสถานีอนามัยตำบลบัวโรย ลงในแบบประเมินบุคคลและผลงานตอนที่ ๓ การรับรองผลงานจากนั้นก็ได้นำไปเสนอให้สาธารณสุขอำเภอลงนามรับรองผลงานพร้อมกับประเมินคุณลักษณะของบุคคลตามเอกสารหมายเลข ๒ เมื่อเสร็จแล้ว นายริบร้อนได้นำแบบประเมินบุคคลและผลงานไปส่งที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพื่อให้ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดลงนามประเมินและรับรองผลงานอีกชั้นหนึ่ง และในขณะนั้นปรากฏว่ามีผู้ร้องเรียนเรื่องที่มีการปลอมลายมือชื่อดังกล่าว นายริบร้อน จึงได้นำแบบประเมินที่ส่งไปนั้นกลับคืนมา และนายริบร้อนได้นำแบบประเมินดังกล่าวไปให้หัวหน้าสถานีอนามัยตำบลบัวโรย ตรวจสอบและลงนามรับรองความถูกต้องพร้อมกับขอโทษที่ตนได้ทำไปโดยพลการ ซึ่งหัวหน้าสถานีอนามัยตำบลบัวโรยได้ว่ากล่าวตักเตือนและไม่ติดใจเอาความกับนายริบร้อน แต่อย่างไร

พฤติกรรมของนายริบร้อน ดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว ตามสมควรลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน แต่เนื่องจากนายริบร้อน รับราชการมานาน ทำคุณประโยชน์ให้กับทางราชการและไม่เคยกระทำความผิดวินัยมาก่อนจึงลดหย่อนโทษให้ และได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์แก่นายริบร้อน

กรณีที่ ๕ เมื่อประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ นายเรียบร้อย ซึ่งไม่เคยมีเรื่องโกรธเคืองกับนายโซเซ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่รังสีการแพทย์ ๕ โรงพยาบาลชุมชนมาก่อน ได้ไปตามภริยาของนายโซเซ ตามที่พยาบาลสั่ง แต่นายโซเซ ได้ใช้กระป๋องแป้งพาดหน้า นายเรียบร้อย และต่อมาเมื่อมีงานกีฬาของโรงพยาบาล ในขณะที่นายเรียบร้อย กำลังร้องเพลงกับทันตแพทย์ นายโซเซได้เข้ามาทำร้ายร่างกายนายเรียบร้อย ต่อมานายเรียบร้อย ได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวน นอกจากนี้ นายโซเซ มีอาการเมาสุรา ได้ไปบ้านพักของนายไวก้า เกษชกรประจำโรงพยาบาล ซึ่งกำลังนั่งรับประทานอาหารกับเพื่อน ๆ ที่บ้าน โดยที่นายไวก้า ไม่เคยมีเรื่องกับนายโซเซ มาก่อน แต่นายโซเซ ซึ่งอยู่ในอาการเมาสุรา ได้ถือมีดมาด้วย จะฟันนายไวก้า ต่อมาวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๖ นายโซเซ และเพื่อนได้มาทำแผลที่ห้องทำแผลของโรงพยาบาลในขณะนั้นมีนางสาวอัมเป็นพยาบาลเวรและเป็นผู้ทำแผลให้นายโซเซ ขณะที่นางสาวอัมเตรียมจะเย็บแผลให้นายโซเซ เพื่อนของนายโซเซ ได้หยิบผ้ากอซที่ซูดเย็บแผล นางสาวอัม จึงบอกว่า

อย่าจับชุดเย็บแผลและให้ออกไปรอข้างนอก นายโซเซ บอกว่าเขาไม่รู้เพราะไม่ได้เรียนมา และด้านางสาว อัม ว่า “อีเปรต อีควาย” แล้วเอ้อมมือจะทำร้ายนางสาวอัม

พฤติการณ์ของนายโซเซดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ได้รับโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๖ เมื่อประมาณต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๗ นายสองรัก ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๖ (หัวหน้าสถานีอนามัย) ได้เดินทางมาประชุมรับฟังการเสนอขายสินค้าระบบขายตรงของบริษัทฯ แห่งหนึ่ง ที่โรงแรมพิศวาส เลิกประชุมเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. แล้วขับรถยนต์ไปส่งนางสวยดี ที่อำเภอสองแคว เมื่อเดินทางมาถึงหลักกิโลเมตรที่ ๖ - ๗ นายทรมาน สามีของนางสวยดี ได้ขับรถยนต์ตามมาและขับรถยนต์ ปาดหน้ารถยนต์ของนายสองรัก แล้วนายทรมาน ได้ลงมาตบตีนางสวยดี และได้ ชกต่อยนายสองรัก หลายเดือนต่อมานายสองรัก ได้ไปพบกับ นางสวยดี ที่รีสอร์ทฯ แห่งหนึ่ง เนื่องจากว่าได้รับการติดต่อ จาก ตัวแทนบริษัทฯ ที่ขายสินค้าระบบขายตรง ได้ขอร้องให้จัดหาสถานที่ประชุมให้ จึงได้เดินทางไปในตัว จังหวัด ซึ่งนายสองรัก ได้โทรศัพท์นัดหมายกับนางสวยดี เสร็จแล้วก็ไปรับประทานอาหารเที่ยงด้วยกันสอง คนแล้วก็แยกย้ายกันเดินทางกลับบ้าน ต่อมาวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. นายทรมาน กับพวก ๕ คน ได้เข้าไปที่บ้านพักข้าราชการ ในบริเวณสำนักงานสาธารณสุขกิ่งอำเภอ ที่นางสวยดี พักอยู่ เมื่อเข้าไปถึงในบ้านพักพบว่า นายสองรัก อยู่ในบ้านพักหลังดังกล่าว โดยแต่งตัวไม่เรียบร้อย ส่วน นางสวยดี นุ่งกระโจมอก นอกจากนี้มีพยานบุคคลให้การว่านายสองรัก กับนางสวยดี มีความสนิทสนม กันเกินสมควร ซึ่งต่างฝ่ายต่างก็มีภริยาและสามีอยู่แล้ว

พฤติการณ์ของ นายสองรัก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ได้รับโทษ ตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

กรณีที่ ๗ นายสีมา เจ้าพนักงานควบคุมโรค ๖ ซึ่งมีภรรยาอยู่แล้ว ได้ถูกร้องเรียนว่ามีความสัมพันธ์ฉันทูสาวและล่วงละเมิดทางเพศกับนางศรีอีสาน ซึ่งเป็นภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายของนายเฉย ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๒ และนายสีมา ได้ให้คำ มั่นสัญญาแก่นางศรีอีสานว่าจะรับผิดชอบต่อการกระทำ ผิดของตนเองทั้งหมดและจะให้ค่าตอบแทนแก่นางศรีอีสาน แต่ต่อมานายสีมา กลับเพิกเฉยไม่ได้ปฏิบัติตามคำ พุคที่ให้สัญญาไว้กับนางศรีอีสานโดยพยายามบ่ายเบี่ยงเรื่อยมาและไม่รับผิดชอบในการกระทำ ของตนเอง ซ้ำยังพุดจาเหยียดหยามนางศรีอีสาน ให้ได้รับความเข้าใจ จากการสอบสวน นายสีมาให้การรับว่าเมื่อปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑ ตนได้มีความสัมพันธ์ฉันทูสาวกับนางศรีอีสานจริงโดยนางศรีอีสาน ได้บอกกับ ตนว่าถูกสามีทิ้งร้างไปในระหว่างที่นางศรีอีสานถูกจำคุกเมื่อปี ๒๕๓๖-๒๕๓๙ ต่อมาในปี ๒๕๔๓ นายสีมา และนางศรีอีสานได้ทำ สัญญาหยอมความกันและนายสีมาได้ชดใช้เงินให้แก่นางศรีอีสานแล้ว

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายสีมา เป็นการกระทำ ผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติ ศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำ การใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว กรม จึง ได้มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำ นวน ๑ ขั้น และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการ ลงโทษดังกล่าวนั้น เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

กรณีที่ ๘ นายสิงห์ชัย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๖ ได้ไปสอบถามนางน้ำตาล ที่วัดแห่งหนึ่งในเรื่องที่น่าน้ำตาล พุดกล่าวหาตนว่าไปลักเรือของวัดไปขาย แต่นางน้ำตาลไม่ยอมรับว่าพุดเช่นนั้น และบอกว่าจะฟ้องนายสิงห์ชัย ขณะที่นายสิงห์ชัย เดินกลับนางน้ำตาลได้พุดขึ้นว่า “ข้าราชการชั่วๆ เลวๆ อย่างนี้ก็มีด้วย” นายสิงห์ชัยจึงเดินกลับไปหาและถามนางน้ำตาล ว่าทำไม ไม่ดำเนินคดีพุด ทำไมต้องตั้งคำว่า ข้าราชการชั่วๆ เลวๆ ด้วย นางน้ำตาลได้ตบหน้านายสิงห์ชัย นายสิงห์ชัย จึงบันดลโทสะ ชกหน้านางน้ำตาล หลังจากนั้น ทั้งคู่ได้เข้าทำ ร้ายซึ่งกันและกันและได้เลิกกันไปเอง ทั้งคู่ได้ไปทำ ผลที่โรงพยาบาล ปรากฏว่า นางน้ำตาลได้รับบาดเจ็บมีแผลซ้ำที่แก้มซ้าย ปากแตก ฟันหน้าโยก ๑ ซี่ ส่วนนายสิงห์ชัย ได้รับบาดเจ็บที่คาง และนิ้วกลางมือซ้าย

พฤติการณ์ดังกล่าวของ นายสิงห์ชัย เป็นการกระทำ ผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว จังหวัด จึงได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ และ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนี้ เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

กรณีที่ ๙ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๑ นายไก่อ๊ว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ได้แต่งกายชุดนอนใส่กางเกงขาสั้น และเสื้อคอกลมสีขาว มาที่โรงพยาบาลให้ นางสาวเหมยฟ้า พยาบาลเวร ห้องฉุกเฉิน ทำ ผลที่นิ้วชี้ข้างซ้าย และบริเวณต้นขาซ้าย เมื่อทำ ผลเสร็จ นางสาวเหมยฟ้าได้ออกไปที่ห้องฉุกเฉิน เนื่องจากมีคนไข้ถูกน้ำกรดจากแบตเตอรี่รถยนต์เข้ามาได้รับการรักษา นายไก่อ๊ว ได้เดินมาดูคนไข้ เมื่อคนไข้เสร็จ นายไก่อ๊ว ได้กลับไปที่ห้องทำ งานของตนปรากฏว่าผ้าก๊อสนี้ออก จึงได้โทรศัพท์ไปที่ห้องฉุกเฉินเพื่อขอพลาสติก นางสาวนงน้อย พยาบาลเวรห้องฉุกเฉินเป็นผู้รับสายและเป็นผู้นำ พลาสติกมาให้เมื่อเดินเข้าไปถึง นายไก่อ๊ว ได้ขอให้ นางสาวนงน้อย ช่วยติดพลาสติกให้พร้อมกับลูกชิ้นจากแก้อ้อและ ถอดกางเกงขาสั้นรูดลงไปให้หัวเข่า โดยที่นายไก่อ๊ว ไม่ได้นุ่งกางเกงชั้นใน และนายไก่อ๊ว ลงไปนั่งแก้อ้อ นางสาวนงน้อยถามว่าจะให้ติดตรงไหน นายไก่อ๊ว ชี้ไปที่บริเวณขาด้านซ้าย ซึ่งมีผ้าก๊อสพันอยู่ ซึ่งขอผ้าก๊อส

ด้านบนอยู่ห่างจากขาหนีบประมาณ ๑๐ เซนติเมตร เมื่อนงน้อย ติดด้านหน้าเสร็จ นายไก่อ๊ว บอกว่ายังไม่เสร็จ และชี้ไปตรงอวัยวะเพศของตน โดย นางสาวนงน้อย เข้าใจว่าให้ติดพลาสติกตรงด้านในต้นขาซ้าย เมื่อ นางสาวนงน้อย ก้มลงเพื่อจะติดพลาสติก นายไก่อ๊ว ยื่นมือมาจับมือ นางสาวนงน้อย แล้วดึงลงไปให้จับอวัยวะเพศ ด้วยความตกใจ นางสาวนงน้อย พยายามดึงมือสุดแรง จึงหลุดออกมาได้ จากนั้นได้วิ่งร้องให้ไปยังห้องฉุกเฉิน

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายไก่อ๊ว เป็นการกระทำ ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว กรม จึงมีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน จำนวน ๑ ขั้น และ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนี้ เหมาะสม แก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

กรณีที่ ๑๐ นายสาธิต ตำแหน่งสาธารณสุขกิ่งอำเภอ ได้รู้จักกับ นางสาวสมมุติ ซึ่งมาศึกษาต่อ หลักสูตรพยาบาล ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีฯ โดยทั้งคู่ได้มีการติดต่อกันโทรศัพท์ เป็นระยะๆ และได้นัดพบชวนกันไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง เมื่อจอตริภคณขณะที่อยู่บนรถยนต์ นายสาธิต ได้กระชากตัวของ นางสาวสมมุติ เข้าไปเพื่อโอบกอดและพยายามใช้ชอกคอ นางสาวสมมุติ จึงดิ้นรนป้องกันตัวและออกแรงผลักโดยใช้หัวเข่าถีบตัวออก พร้อมกับให้พาดน มาส่ง ถ้าไม่หยุดการกระทำ จะแจ้งเรื่องนี้ให้ภรรยาของ นายสาธิตทราบ นายสาธิต จึงขับรถยนต์พา นางสาวสมมุติ มาส่งยังที่พัก

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายสาธิต เป็นการกระผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานประพฤดิชั่ว ลงโทษตัดเงินเดือน นายสาธิต ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน จังหวัดและสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเห็นชอบด้วย อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้ว เห็นว่าการลงโทษดังกล่าวนี้ เหมาะสมแก่กรณีความผิดและระดับโทษแล้ว

และนี่คือพฤติกรรมที่ข้าราชการพึงประพฤติ ปฏิบัติ หรือต้องกระทำ นอกจากนี้และได้เปิดช่องให้มีการกำหนดพฤติกรรมที่พึงกระทำไว้ โดยให้กำหนดใน กฎ ก.พ. ตามมาตรา ๘๒ (๑๑)

มาตรา ๘๒(๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

**สำหรับพฤติกรรมที่ข้าราชการต้องไม่กระทำการ หรือพฤติกรรมที่ไม่พึงกระทำ
จะได้กล่าวถึงในโอกาสต่อไป**